

PRESSE NÆVNET

Årsberetning 2020

INDHOLDSFORTEGNELSE

I henhold til medieansvarslovens § 51 afgiver Pressenævnet herved årsberetning til justitsministeren. Årsberetningen offentliggøres.

A	Nævnets virke mv.	s. 4			
1	Sagsantal og sagsbehandlingstid mv.	s. 4			
2	Mødet mellem de nordiske pressenævn	s. 7			
3	Fælleseuropæisk møde	s. 7			
4	Besøg og internationale forhold mv.	s. 8			
B	Nævnets medlemmer og sekretariat	s. 9			
C	Statistik 2020	s. 11			
1	10-årsoversigt	s. 11			
2	Realitetskendelser afsagt i 2020	s. 13			
	Realitetskendelser fordelt på type	s. 16			
	Sagsfordeling efter afgørelsesområde	s. 17			
	Resultat af realitetskendelser	s. 18			
	Sagsbehandlingstider, realitetskendelser	s. 19			
	Sagsbehandlingstider, formalitetskendelse	s. 19			
D	Nævnets praksis	s. 20			
1	Principielle spørgsmål	s. 20			
1.1	Pressenævnets kompetence	s. 20			
			1.2	Anmeldelse af elektroniske medier	s. 20
			1.3	Robotjournalistik	s. 21
			1.4	Retningslinjer for offentliggørelse af kritik	s. 22
			1.5	Sletning på digitale platforme, generelt om B.8	s. 23
			1.6	B.8 afgørelser	s. 23
				Kritik af Jyllands-Posten for ikke at anonymisere artikel fra 2007 om fængselsstraf på 3 år	s. 23
				Ikke tungtvejende grunde til at slette artikler fra 2010 om frihedsberøvet præst	s. 23
				En persons navn i artikel fra 2001 om virksomhed skulle ikke slettes	s. 24
			1.7	Søgemaskiner – ret til afindeksering	s. 24
			1.8	Egen drift	s. 24
				Satirisk omtale i RokokoPosten ikke behandlet af egen drift	s. 25
				Ikke behandling af egen drift af TV-reportage om præsident Trump	s. 25
				Artikel om corona-smitte ved begravelse blev ikke behandlet af egen drift	s. 25
			1.9	Retlig interesse	s. 26
				Retlig interesse for brancheforening	s. 27
				Klage fra gruppe bag sømænd afvist på grund af manglende retlig interesse	s. 27
				Brancheforening for Taxiførere havde ikke retlig interesse	s. 27
				Organisation havde ikke retlig interesse af alternativ behandler	s. 27

	Dansker havde ikke retlig interesse i klage over omtale om at bære mundbind privat	s. 28			Trods forudgående interview burde Fyens Stiftstidende have forelagt kritisk omtale af svømme-klub	s. 33
2	Resumé af væsentlige konkrete sager	s. 28			Kort svarfrist til supplerende spørgsmål var tilstrækkelig forelæggelse	s. 33
2.1	Sager om presseetik	s. 28			Indblik.net får kritik for manglende forelæggelse	s. 34
	Berlingske får kritik for at bruge billede af 16-årig på Facebook	s. 28			Netavisen Pio får kritik for manglende forelæggelse og underrubrik	s. 34
	TV 2 kunne anvende skjulte optagelser i kritisk dokumentar om daginstitutioner	s. 28		2.2	Genmæle	s. 35
	DR kunne ikke bringe optagelser fra bisættelse uden at have sikret sig samtykke	s. 29			Genmæle - generelt	s. 35
	Børn&Unge kunne ikke anvende billeder af barn i en børnehave uden forældrenes samtykke	s. 29			Kommunikationschef får ret til genmæle i Berlingske for oplysning af faktisk karakter	s. 35
	Politiken skulle have sikret sig samtykke til at bringe billede af følsom karakter	s. 30			Medlem af foreningen fik ikke ret til genmæle efter omtale i medlemsblad	s. 35
	Kritik af TV 2/Bornholm for privatlivskrænkelser og manglende forelæggelse	s. 30		E	Register for emner omtalt i årsberetningerne 1992-2020	s. 36
	Ekstra Bladet burde ikke have omtalt religiøst tilhørsforhold i interview	s. 31		Bilag	Vejledende regler for god presseskik	s. 50
	Redaktøren havde ret til at redigere mediet og beslutte at bringe omtale af corona-konsekvenser	s. 31				
	DR havde ikke overskredet rammerne for redaktørens redigeringsret ved omtale af corona-graf	s. 31				
	Et ægtepars boligkøb måtte gerne omtales	s. 31				
	DR kunne bringe satirisk tv-indslag	s. 32				
	Lokalavisen Solrød burde have forelagt beskyldninger i lederartikel	s. 32				
	Ukorrekte oplysninger i artikel om færdselsuheld blev rettet straks	s. 32				
	Kritik af Frihedens Stemme for manglende forelæggelse af beskyldninger om vold	s. 33				

A. NÆVNETS VIRKE M.V.

1 Sagsantal og sagsbehandlingstid mv.

I 2020 modtog Pressenævnet 158 klagesager mod 201 i 2019. Nævnet traf realitetsafgørelse i 114 sager, hvilket er lidt færre end i 2019, hvor der blev truffet 128 realitetsafgørelser.¹

I 2020 blev 22 sager afvist af nævnets formand på grund af formalia. Antallet af formandsafvisninger er væsentlig lavere end i 2019, hvor 52 sager blev afvist.

Af de 22 sager, der blev afvist af nævnets formand, blev 13 sager afvist på grund af manglende retlig interesse. Der er tale om manglende retlig interesse, når klageren ikke direkte eller indirekte er omtalt i en artikel, en tv- eller radioudsendelse eller er afbildet på et fotografi, som er bragt i et medie.

Tre ud af de 22 sager faldt uden for nævnets område og blev derfor afvist af nævnets formand på grund af manglende kompetence, hvilket skyldes, at en hjemmeside ikke var anmeldt til Pressenævnet efter medieansvarslovens § 8, stk. 1, jf. lovens § 1, nr. 3, og i et tilfælde, at mediet ikke havde sendetilladelse i Danmark. En enkelt sag blev afvist, fordi klagefristen på 12 uger var overskredet.

Det praktiske forløb i forbindelse med håndtering af klagebehandlingen i nævnets sekretariat er reguleret nærmere i Pressenævnets forretningsorden (bekendtgørelse nr. 86 af 9. februar 1998 om forretningsorden for Pressenævnet), der kan læses på nævnets hjemmeside www.pressenaevnet.dk eller linket [her](#).

¹Antallet af modtagne klager er ikke identisk med antallet af afsagte kendelser i et kalenderår. Ved afslutningen af et kalenderår overføres ubehandlede sager til afgørelse i det følgende år.

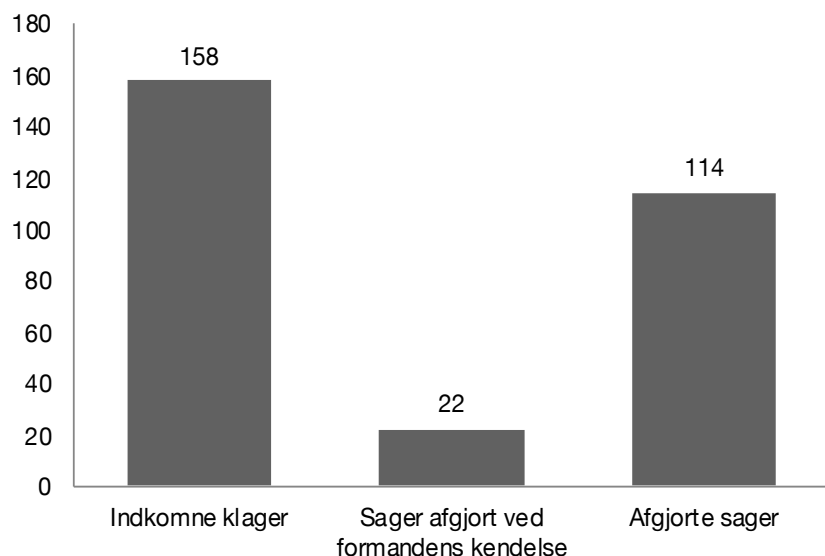
Genoptagelse

Efter § 14, stk. 1, i Pressenævnets forretningsorden træffer de nævnsmedlemmer, der har afgjort en sag, også afgørelse vedrørende spørgsmål om eventuel genoptagelse af sagen.

En part har krav på genoptagelse af en sag, såfremt der fremkommer nye oplysninger af betydning for sagens afgørelse. Nævnet kan også have pligt til at genoptage en sag, hvis der er begået ikke uvæsentlige fejl i sagsbehandlingen.

Nævnet behandlede i 2020 seks sager, hvor klager havde indgivet anmodning om genoptagelse. Herudaf vedrørte fem sager realitetsbehandlede klager, og en sag vedrørte en formalitetsafgørelse. Anmodningen om genoptagelse blev i alle seks tilfælde afvist, da der ikke var fremkommet nye oplysninger af betydning for sagens afgørelse.

Figur 1. Antal indkomne klager og antal afgjorte sager

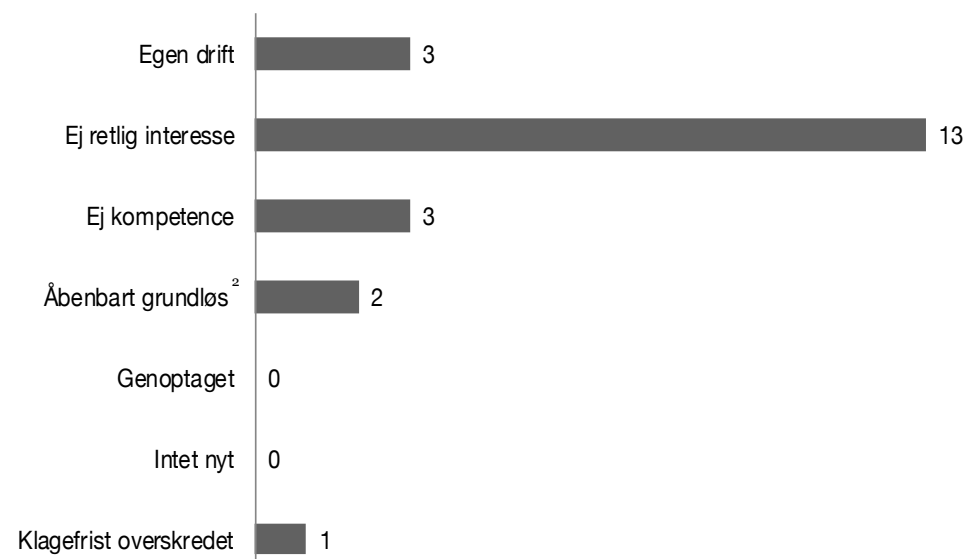

Egen drift

I medfør af medieansvarslovens § 44, stk. 2, og § 7, stk. 2 og stk. 3, i forretningsorden for Pressenævnet kan nævnet af egen drift tage en sag op til behandling, hvis sagen er af væsentlig eller principiel betydning. Sagen optages til behandling, hvis et flertal af samtlige nævnsmedlemmer stemmer for.

Pressenævnet behandlede i 2020 tre sager med spørgsmål om egen drift. Nævnet besluttede, at der ikke var grundlag for at tage sagerne op til behandling. Sagerne er omtalt nærmere under afsnit D punkt 1.8 på side 24 (2020-80-0487, 2020-80-0492, 2020-80-0540).

Figur 2. Klager afsluttet ved en formalitetsafgørelse

² En genoptaget og en åbenbart grundløs.

Hævede sager

Pressenævnet oplevede i 2020, at sagerne blev hævet i 11 tilfælde. Det vil sige sager, hvor klageren tilbagekaldte sin klage. Antallet af hævede sager er faldet i forhold til antallet i 2019, hvor 14 sager blev hævet af klageren. Dette skal dog ses i forhold til et lavere antal modtagne klager i 2020.

Sagerne har typisk haft det forløb, at mediet, når Pressenævnet beder om en udtalelse til nævnet som led i klagebehandlingen, har imødekommet klagerens ønske i en sådan grad, navnlig ved at korrigere eller slette den påklagede artikel, at klageren efterfølgende har besluttet at hæve sagen. Et par af sagerne blev efter klagers ønske hævet af private årsager.

Som eksempel kan nævnes sag nr. 2020-80-0506, hvor en person henvendte sig til Pressenævnet, fordi et medie havde bragt en artikel, personen ønskede slettet. Da mediet efterfølgende indvilligede i at afindeksere den påklagede artikel, blev klagen hævet efter klagerens ønske. Tilsvarende kan nævnes sagen 2020-80-0475, hvor klageren hævede sagen, efter at mediet bragte en rettelse og beklagede over for klager.

Udfaldet af sagerne

I 2020 har nævnet taget klagen helt eller delvist til følge i 27 af de 114 sager, hvor nævnet traf realitetsafgørelse. Det vil sige, at ca. 24 pct. af klagerne fik helt eller delvis medhold. Det er tale om en mindre procentuel stigning i forhold til 2019, hvor klagerne fik medhold i ca. 21 pct. af sagerne. Hvis man sammenligner med de seneste ti år, var andelen af realitetsafgørelser, hvor klager fik medhold, på samme måde som i 2019 meget lav, da andelen før 2019 ikke havde været under 30 pct.

Der er samtidig sket et lille fald i antallet af sager, hvor nævnet traf realitetsafgørelse med 114 sager i 2020 i forhold til 128 sager i 2019.

I tre af afgørelserne blev der afgivet dissens, dvs. at ét eller to medlemmer var uenige med flertallet (sag nr. 2020-80-0479, 2020-80-0487, og 2020-80-0497). Der var i 2020 ingen sager, hvor nævnet udtalte alvorlig kritik.

Som de foregående år fordelte klagerne sig over mange forskellige medier, dog var der i 2020 som året før ti forskellige medier, der blev indklaget i mere end tre tilfælde, og et medie (DR) var indklaget hele 14 gange, som var det højeste antal klager mod et medie i 2020. Herudover fordeler klagerne, hvor nævnet har udtalt kritik, sig jævnt over mange forskellige mediehus. Et medie (Berlingske) oplevede dog, at klagerne fik medhold i flere end to sager. Dette skal ses i forhold til, at der i 2019 var tre medier, hvor klagerne havde fået medhold i flere end to sager.

Der henvises til oversigten på side 10 under punkt C. Statistik.

Sagsbehandlingstid

Nævnets gennemsnitlige sagsbehandlingstid³ for realitetsafgørelser er faldet til 166 dage i 2020 fra 183 dage i 2019.

I 2020 har nævnet som mange andre arbejdspladser været stærkt påvirket af restriktionerne som følge af corona-situationen, hvilket har besværliggjort en del af sekretariatets arbejdsopgaver. Samtidig modtog nævnet navnlig i foråret 2020 et betydeligt antal henvendelser og sager relateret til corona-situationen.

Selv om nævnet har hæftet sig ved den positive udvikling med en faldende sagsbehandlingstid i 2020, finder nævnet fortsat sagsbehandlingstiden for lang.

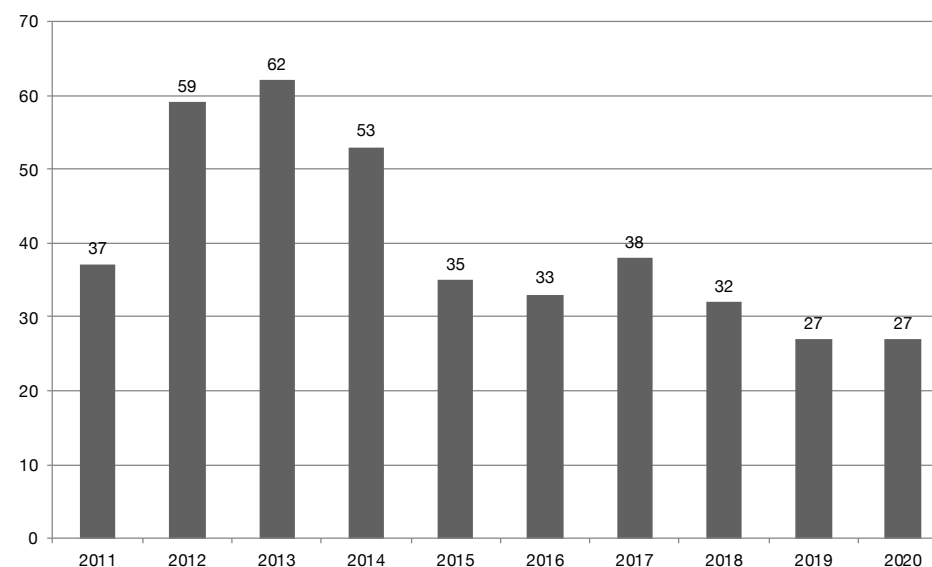
Således lægger nævnet vægt på, at sagerne behandles så hurtigt som muligt, så klagere snarest muligt kan få offentlig oprejsning i mediet i de tilfælde, hvor der er grundlag for at udtale kritik.

Nævnet arbejder derfor på at nedbringe sagsbehandlingstiden yderligere.

For sager, der er afvist af formanden på grund af formalia, er sagsbehandlingstiden steget fra 18 dage i 2019 til 22 dage i 2020.

³ Pressenævnet medregner alle nævnets kendelser i sagsbehandlingstiden for henholdsvis formalitets- og realitetsafgørelser.

Figur 3. Sager, hvor klager fik helt eller delvist medhold

2 Mødet mellem de nordiske pressenævn

Der afholdes sædvanligt møde mellem de nordiske pressenævn hvert andet år. Mødet i 2020 var planlagt til at finde sted i Helsinki i juni måned. Grundet restriktioner i forhold til coronasmitte blev mødet udsat til foreløbig foråret 2021.

3 Fælleseuropæisk møde

Tilsvarende blev det årlige møde for europæiske pressenævn i forummet Alliance of Independent Press Councils of Europe (AIPCE), som efter planen skulle foregå i Cypern i oktober 2020, udsat som følge af coronapandemien.

Til mødet drøftes aktuelle emner blandt pressenævn fra hele verden. Næste møde er nu planlagt til om muligt at finde sted i Østrig i efteråret 2021.

4 Besøg og internationale forhold mv.

Pressenævnets internationale aktiviteter har i 2020 generelt været begrænset som følge af corona-restriktioner i såvel Danmark som rundt i verden.

I 2020 blev det alene til et besøg, hvor en repræsentant fra Näringslivets medieinstitut i Stockholm, som arbejder med ”mediegranskning og presseetik”, fik en introduktion til Pressenævnets arbejde.

Pressenævnet deltog online i et interview som en del af det blandt andet EU-finansierede forskningsprojekt ”Media Councils in the Digital Age”, som Dr. Raymond A. Harder, Universiteit Antwerpen, forestod. Projektet omfattede mange navnlig europæiske lande og sigter mod blandt andet at støtte den europæiske model for selvregulering af medier som en vigtig del af en generel strategi for at beskytte mediefrihed og tilskynde til journalistisk professionalisme. Formålet var samtidig, at der gives en forståelse for den digitale udviklings konsekvenser og udfordringer for presse- og medienævn. Resultaterne, der sammenligner data om de deltagende pressenævn, kan ses i samlet oversigtsform i databasen på linket [her](#).

Tilsvarende deltog Pressenævnet i en videokonference med Europa-Kommissionens repræsentation i København med henblik på forberedelse af Europa-Kommissionens første årlige retsstatsrapport (Annual Rule of Law Report), som blev offentliggjort den 30. september 2020 og kan læses på dette [link](#). Formålet med rapporten er at se nærmere på de vigtigste – positive og negative – udviklingstendenser i hele EU såvel som den specifikke situation i de enkelte medlemsstater. Rapporten sigter mod at indkredse eventuelle retsstatsproblemer og kortlægge bedste praksis. De områder, rapporten dækker, omfatter blandt andet retssystemer, rammerne for bekæmpelse af korruption, mediepluralisme og mediefrihed samt andre institutionelle spørgsmål i tilknytning til kontrolmekanismerne.

I september 2020 deltog Pressenævnet i Mediernes Årsdag, hvor Danske Medier satte fokus på det stigende ansvar, som redaktionelle medier skal løfte i et digitaliseret samfund.

Herudover har Pressenævnet i 2020 som i de øvrige år besøgt den danske journalistuddannelse for at fortælle de studerende om nævnets arbejde og de vejledende regler for god presseskik.

Foto: Undervisning på DMJX

B. NÆVNETS MEDLEMMER OG SEKRETARIAT

Efter medieansvarslovens § 41 består Pressenævnet af en formand, en næstformand og seks andre medlemmer. Alle otte medlemmer har en stedfortræder.

Medlemmerne beskikkes af justitsministeren. Formanden og næstformanden, der skal være jurister, beskikkes efter udtalelse fra Højesterets præsident. To medlemmer beskikkes efter udtalelse fra Dansk Journalistforbund, og to medlemmer beskikkes til at repræsentere de redaktionelle ledelser i den trykte presse og radio og fjernsyn efter udtalelse fra disse. Endelig beskikkes to medlemmer som offentlighedens repræsentanter efter udtalelse fra Dansk Folkeoplysnings Samråd. Stedfortræderne beskikkes efter de samme regler.

Pressenævnet har i 2020 haft følgende sammensætning

Formandskab

Formand:	Højesteretsdommer Jens Kruse Mikkelsen
Stedfortræder:	Højesteretsdommer Anne Louise Bormann
Næstformand:	Advokat Jesper Rothe
Stedfortræder:	Advokat Martin Lavesen

Journalister

Medlem:	Journalist Lene Sarup, Fyens Stiftstidende
Stedfortræder:	Freelance pressefotograf Lars Lindskov
Medlem:	Journalist Ulrik Holmstrup, tvDOKfilm
Stedfortræder:	Journalist Maria Becher Trier, Folkeskolen

Redaktører

Medlem:	Forhenværende chefredaktør Jørn Mikkelsen, Jyllands-Posten
Stedfortræder:	Chefredaktør Mads Sandemann, JydskeVestkysten
Medlem:	Etikchef Anja Lundberg Andersen, DR
Stedfortræder:	Chefredaktør Hans Peter Blicher, TV 2 DANMARK

Repræsentanter for offentligheden

Medlem:	Projektleder Marlene Borst Hansen, Frirummet
Stedfortræder:	Forhenværende direktør Otto Juhl Nielsen, FOF's Landsorganisation
Medlem:	Direktør John Meinert Jacobsen, AOF Danmark
Stedfortræder:	Chefkonsulent Michael Voss, Dansk Folkeoplysnings Samråd

Pressenævnets medlemmer og deres stedfortrædere beskikkes for en 4-årig periode. Denne periode udløber 31. december 2023.

Ved nævnets behandling af en konkret sag medvirker i henhold til medieansvarslovens § 42 en formand eller næstformand samt en redaktør, en journalist og en repræsentant for offentligheden. Er der ved afgørelsen af en sag stemmelighed (to stemmer for og to stemmer imod), er formandens stemme afgørende.

Der har i 2020 været afholdt 11 møder til behandling af konkrete sager. Her deltagere fire medlemmer – en fra formandskabet, en journalist, en redaktør

og en repræsentant for offentligheden. Endvidere har der været afholdt et plenarmøde, hvor alle medlemmer og stedfortrædere deltager. Grundet situationen med corona-restriktioner har flere af nævnsmøderne i 2020 været gennemført online.

Sekretariat

Sekretariatsleder:	Lisbeth Feldvoss
Fuldmægtige:	Nicoline Elverdam-Mattsson (30 timer), barselsorlov fra 11. januar 2020 Mette Hansen (25 timer) Latifa Mahdaoui (30 timer) Johan Von Hedemann Schaumburg-Müller (én dag ugentligt), indtil 31. august 2020 Bolette Birk Rich (30 timer), barselsvikariat fra 1. februar 2020 indtil 30. oktober 2020
Specialkonsulent:	Christina Molin (20 timer), vikariat fra 21. september indtil 20. december 2020
Kontorfuldmægtig:	Merete Skovgaard Olsen
Studentervedhjælper:	Cecilie Lillesø, indtil 30. juli 2020 Anna Sonneby Utzon, fra 24. august 2020
DPO:	Fuldmægtig Mette Hansen

Pressenævnets adresse

Pressenævnet er beliggende:

Landgreven 4, 4.
1301 København K

Tlf. 33 15 55 64

www.pressenaevnet.dk

sekr@pressenaevnet.dk

Telefontid: mandag-fredag kl. 10-14

C. STATISTIK 2020

1 10-årsoversigt

Pressenævnet har i lighed med de tidligere år opgjort antallet af konkrete sager fordelt efter sager afgjort ved kendelse i nævnet (realitetskendelser), samt sager afvist af formanden (formalitetskendelser) og sager, der enten er hævet af klageren eller henlagt af sekretariatet. På de følgende sider gennemgås herudover kendelser fordelt over medier, sagsbehandlingstiderne og klagerens baggrund.

	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Registrerede konkrete sager/indkomne	157	211	191	155	158	156	186	160	201	158
Sager afgjort ved kendelse i nævnet	107	110	131	131	111	108	101	89	128	114
Heraf sager om presseetik	78	82	75	91	79	79	78	70 ⁵	114 ⁵	98
Heraf sager om genmæle	5	3	5	1	0	4	0	4 ⁵	2 ⁵	1
Heraf sager om både presseetik og genmæle	21	20	43	31	22	20	19	10	9	10
Heraf begæringer om genoptagelse	3	5	8	8	7	4	4	5	3	5
Heraf sager behandlet af egen drift	-	-	-	-	0	0	0	0	0	0
Begæringer om egen drift afvist af nævnet	-	-	-	-	2	1	1	0	2	3
Sager afvist ved formandens kendelse	52⁴	66	66	28	29	50	52	30	52	22
På grund af manglende retlig interesse	28	31	12	12	14	28	16	11	18	13
På grund af nævnets manglende kompetence	10	15	14	5	6	11	19	8	4	3
På grund af fristoverskridelse	12	15	23	8	3	4	4	4	15	1
Klagen åbenbart grundløs	1	4	14	2	2	5	8	4	7	1
Begæringer om genoptagelse	1	1	3	1	4	2	4	3	6	1

⁴ Heraf 1 sag genoptaget.

⁵ Tallene i punkterne "Heraf sager om preseeetik" samt "Heraf sager om genmæle" er tilrettet.

Sager hævet af klageren	3	4	4	6	9	13	10	9	14	11
Sager henlagt af sekretariatet	0	1	2	3	3	2	2	0	7	5
Klagerens undladelse af at besvare sekretariatet	0	1	2	0	2	2	1	0	4	3
Henvist til rette klagemyndighed	0	0	0	1	1	0	0	0	1	1
Henlagt af andre grunde	0	0	0	2	0	0	1	0	2	1
Sager, hvor klagen blev taget helt⁶ eller delvist⁷ til følge⁸	37	59	62	53	35	33	38	32	27	27
I sager om presseetik	34	57	51	44	35	28	36	28	27	27
I sager om genmæle	8	13	21	9	5	6	8	4	1	1
Pålæg om offentliggørelse	31	51	57	35	31	23	7 ⁹	26	25	26

⁶ En klage betragtes som taget "helt til følge" hvis klageren har fået medhold i alle sine klagepunkter.

⁷ En klage betragtes som taget "delvist til følge", hvis klageren har fået medhold i et eller flere af sine klagepunkter.

⁸ Der kan forekomme klagesager, hvor sagen vedrører både presseetik og genmæle, hvorfor dette tal ikke nødvendigvis er identisk med en sum af tallet fra presseetik og tallet fra genmæle.

⁹ Tallet dækker alene perioden 1. september 2017 til 31. december 2017 grundet skifte af sagsstyringssystem.

2 Realitetskendelser afsagt i 2020^{10 11}

Massemedier	Klager fik medhold			Klager fik ikke medhold	I alt
	Helt	Delvist	I alt		
Amagerbladet.dk	1		1		1
B.T.			0	5	5
Berlingske	1	2	3	3	6
Dagbladet Børsen			0	1	1
Dagbladet Information			0	1	1
Dagbladet Ringkøbing-Skjern			0	1	1
Ekstra Bladet		2	2	7	9
Fredericia Dagblad	1		1		1
Fyens Stiftstidene/ Fyns Amts Avis/ Fyens.dk	1		1	5	6
Jydske Vestkysten	1		1	2	3
Jyllands-Posten		1	1	4	5
Jysk Fynske Medier ¹²			0		0
Lokalavisen Solrød		1	1		1
Netavisen Gribskov			0	1	1
Nordjyske			0	1	1
NørrebroLiv			0	1	1
Politiken		2	2	2	4
Randers Amtsavis	1		1	1	2
Ritzaus Bureau			0	1	1
Sjællandske Medier	1	1	2	4	6
Vejle Amts Folkeblad			0	1	1

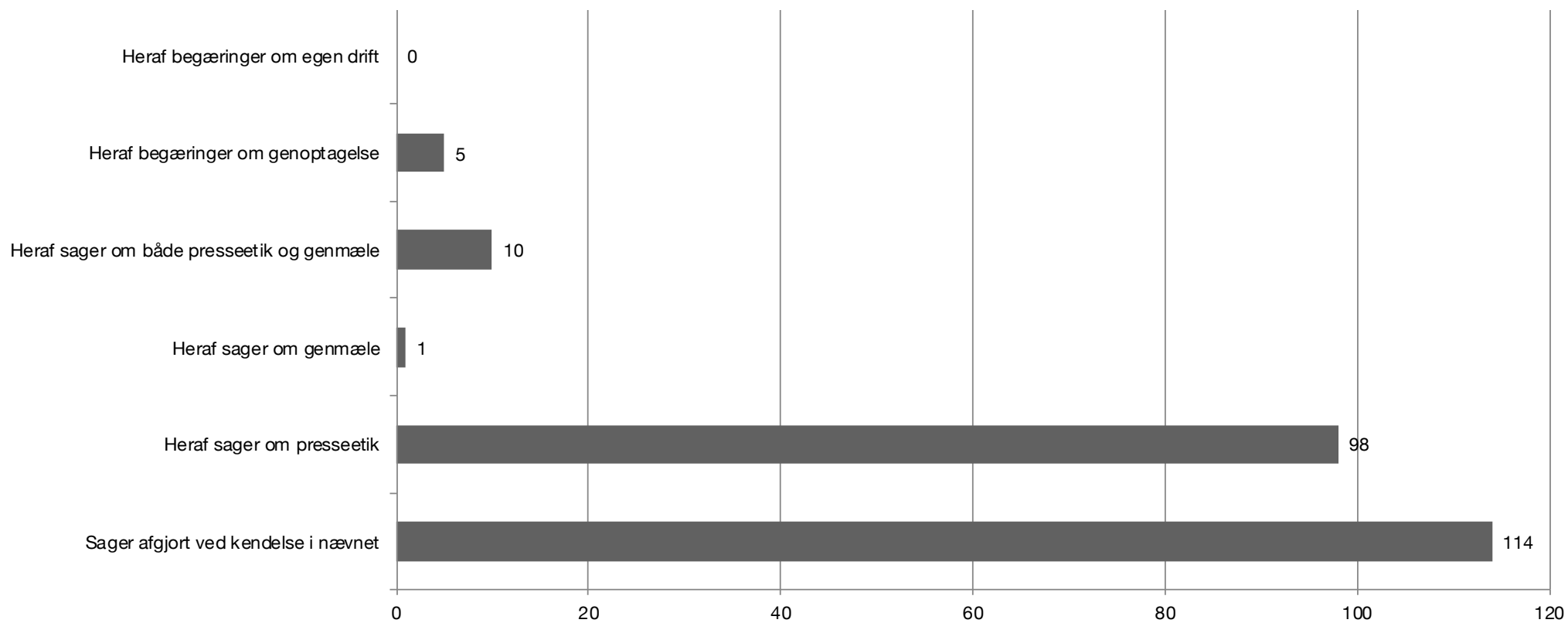
¹⁰ Der kan forekomme klagesager, hvor sagen vedrører både presseetik og genmæle, hvorfor dette tal ikke nødvendigvis er identisk med en sum af tallet fra presseetik og tallet fra genmæle.

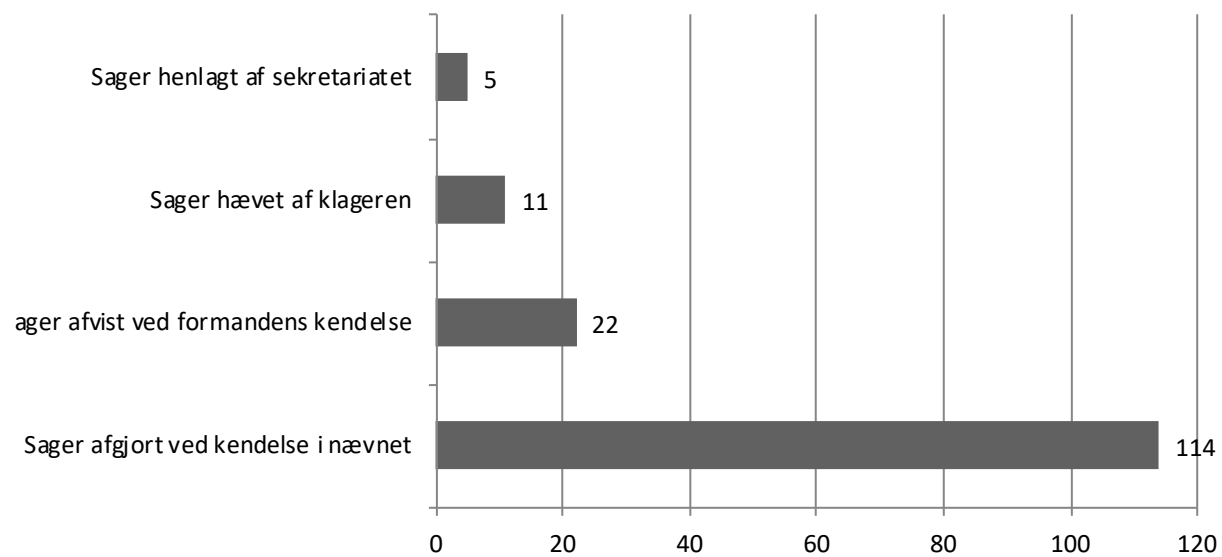
¹¹ Genoptagelsessager er ikke omfattet.

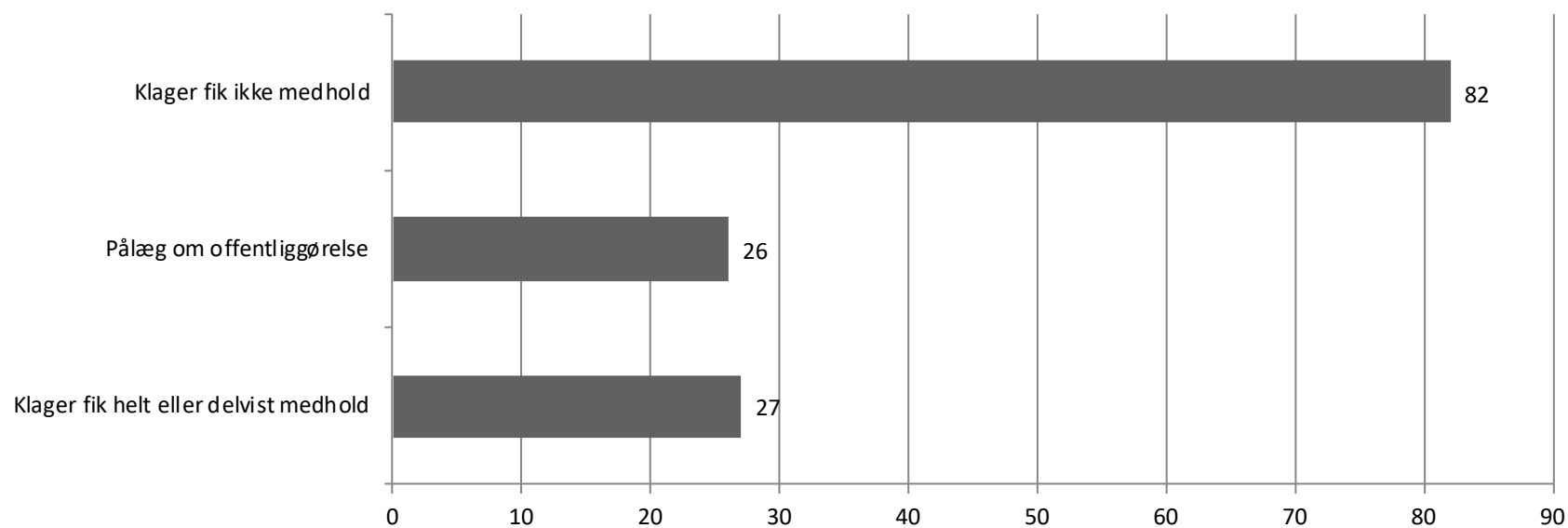
¹²Jysk Fynske Medier er angivet, når en artikel er bragt i avisernes fællessektion, og således har været bragt i alle mediets aviser (Danmarks Sektion).

Viborg Stifts Folkeblad			0	1	1
Århus Stiftstidende			0	1	1
2770 Tårnby	1		1		1
Aviser/netaviser i alt:	8	9	17	43	60
DR	1	1	2	12	14
TV 2 Bornholm	1		1		1
TV 2 Danmark A/S			0	5	5
TV 2 Nord			0	1	1
TV Midtvest			0	1	1
TV 2 Østjylland			0	1	1
Radio- og tv-medier i alt	2	1	3	20	23
A4 Nu (A4 Medier)			0	2	2
A4 Arbejdsliv (A4 Meider)			0	1	1
Avisen Danmark			0	2	2
BUPL	1		1		1
Dagens Medicin		1	1		1
Dansk Perfin Samlerklub			0	1	1
Fagbladet 3F			0	1	1
Frihedens Stemme	1		1		1
Indblik.net		1	1		1
Ingeniøren			0	2	2
Journalisten			0	2	2
Newsbreak.dk			0	1	1
Nord Magasinet		1	1		1
Medieselskabet Havnefronten ApS			0	1	1
Medlemsbladet 9'eren			0	1	1

Piopro.dk		1	1		1
POV International	1		1		1
Redox.dk			0	4	4
Retsrapport.dk			0	1	1
Øvrige i alt	3	4	7	19	26

Figur 4. Realitetskendelser fordelt på type

Figur 5. Sagsfordeling efter afgørelsesområde

Figur 6. Resultat af realitetskendelser¹³

¹³Der kan forekomme klagesager, hvor sagen vedrører både presseetik og genmæle, hvorfor dette tal ikke nødvendigvis er identisk med sum af tallet fra presseetik og tallet fra genmæle.

Figur 7. Sagsbehandlingstider, realitetskendelser

	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
30 dage eller mindre	13	8	17	14	6	17	13	0	0	2
31-40	12	8	4	8	10	4	11	2	0	1
41-50	12	13	18	16	10	13	20	2	1	2
51-60	24	8	8	8	19	3	11	1	2	2
61-70	17	16	10	10	14	9	10	3	1	2
71-80	9	8	18	18	13	16	4	4	0	1
81-90	8	10	4	4	18	6	9	3	2	4
91-100	5	3	8	8	6	14	7	1	0	2
Mere end 100 dage	7	34	45	45	15	26	16	73	122	98
I alt	107	110	131	131	111	108	101	89	128	114
Gennemsnit i dage	60	76	85	85	71	79	66	150	183	166

Figur 8. Sagsbehandlingstider, formalitetskendelser

	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Gennemsnit i dage	9	15	11	9	26	13	10,5	25	18	22

D. NÆVNETS PRAKSIS

1 Principielle spørgsmål

1.1 Pressenævnets kompetence

Kompensationsordningen for medievirksomheders tabte annonceindtægter i forbindelse med COVID-19 afstedkom i foråret 2020 en mærkbar stigning i henvendelser til nævnets sekretariat med spørgsmål om, hvornår et medie er omfattet af Pressenævnets kompetence.

Pressenævnet har på den baggrund fundet anledning til at udarbejde en ny vejledning, der uddyber, hvornår et medie er omfattet af nævnets kompetence. Ud over lovgrundlaget for nævnets kompetence indeholder vejledningen omtale af eksempler fra nævnets praksis i forhold til afgrænsning af kompetencen.

Det kan overordnet om Pressenævnets kompetence fremhæves, at nævnet kan behandle klager om overtrædelse af god presseskik og om genmæle over for alle medier, der er omfattet af nævnets kompetence.

Aviser, dagblade, ugeblade, distriktsblade, fagblade og andre danske periodiske skrifter, der udgives til et vist antal personer mindst to gange om året, vil som udgangspunkt være omfattet af Pressenævnets kompetence.

Ligeledes vil DR, TV 2, TV 2s regionale stationer, lokale radio- og tv-stationer og radio- og tv-stationer, der har sendetilladelse fra Radio- og tv-nævnet, høre under Pressenævnets kompetence.

Hjemmesider og andre elektroniske medier er som udgangspunkt kun omfattet af Pressenævnets kompetence, hvis de har anmeldt sig til Pressenævnet. Derudover er det et krav, at det elektroniske medie periodisk bringer redaktionelle nyheder, dvs. offentliggør nyhedsstof, der er selvstændigt bearbejdet af mediet, og som ajourføres.

Den mere uddybende vejledning er tilgængelig på Pressenævnets hjemmeside. Du finder vejledningen på dette [link](#) eller under fanebladet ”Vejledning”.

1.2 Anmeldelse af elektroniske medier

Kompensationsordningen i forbindelse med COVID-19 medførte endvidere en markant stigning i antallet af anmeldelser af elektroniske medier til Pressenævnet.

Elektroniske medier, herunder hjemmesider, Facebook-sider, weblogs og YouTube-kanaler er kun omfattet af Pressenævnets kompetence, hvis de har anmeldt sig til Pressenævnet, jf. medieansvarslovens § 1, nr. 3, jf. § 8, stk. 1. Undtagelsen er elektroniske medier, der er tilkendt mediestøtte af Medienævnet.

En klage over et elektronisk medie, der ikke er anmeldt til Pressenævnet, afvises ved kendelse. Se eksempelvis afgørelsen i sag nr. [2020-80-0562](#), hvor en klage over ukorrekt information i en artikel bragt på hjemmesiden document.dk blev afvist uden behandling, da document.dk ikke er anmeldt som medie til Pressenævnet og ikke modtager offentlig mediestøtte.

Vælger et elektronisk medie at anmelde sig til Pressenævnet for at være omfattet af nævnets kompetence, bliver mediet omfattet af både rettigheder og pligter i medieansvarsloven.

For så vidt angår et nyhedsmedie, der også har en Facebook-side, er det Pressenævnets praksis, at Facebook-siden kun er omfattet, hvis selve Facebook-siden er anmeldt, uanset at nyhedsmediets egen hjemmeside måtte være anmeldt.

I overensstemmelse med medieansvarsloven og forarbejderne hertil skal

det elektroniske medie foruden anmeldelsen til Pressenævnet opfylde kravet om ”periodisk nyhedsformidling”. Der skal derfor være tale om en vis form for redaktionel virksomhed, hvilket vil sige, at der skal være tale om selvstændig bearbejdning af det stof, der udsendes. I kravet om periodisk udbredelse ligger, at der ikke må være tale om en enkeltstående eller konstant uforanderlig formidling, og stoffet skal kunne udbredes til offentligheden, således at principielt alle skal kunne få adgang til stoffet. Der kan eventuelt være tale om adgang mod betaling. I lighed med de trykte medier og radio/tv-kanaler skal der også for så vidt angår de elektroniske medier være tale om envejskommunikation fra redaktionen.

Elektroniske mediers anmeldelser til Pressenævnet håndteres af nævnets sekretariat. Pressenævnet vil først ved indgivelse af en konkret klage mod et medie foretage en prøvelse af, om det indklagede medie er omfattet af Pressenævnets kompetence. Anmeldelse af et elektronisk medie i sig selv indebærer således ikke, at mediet er omfattet af nævnets kompetence.

Ved åbenlys tvivl om nævnets kompetence i forhold til hjemmesider og andre elektroniske medier, for eksempel hvis der ikke ses at være indhold på den hjemmeside, der ønskes anmeldt, kan nævnets sekretariat dog bede anmelderen om supplerende oplysninger. Såfremt disse oplysninger underbygger, at der på den pågældende hjemmeside vil foregå ”periodisk nyhedsformidling”, kan der ske formel anmeldelse. I modsat fald kan sekretariatet eventuelt afvise anmeldelsen.

Anmeldte medier fremgår af en liste, der er tilgængelig på Pressenævnets hjemmeside i vejledningen ”Hvem kan man klage over”. Listen kan ses på dette [link](#) eller under fanebladet ”Vejledning”.

De elektroniske medier, der er anmeldt, kan vælge på deres hjemmeside at bringe et logo, der synliggør over for brugerne, at mediet står til ansvar over for Pressenævnet for det redaktionelle indhold. Det er Danske Medier, der administrerer mærkningsordningen. Henvendelser om brug af logoet skal derfor rettes til Danske Medier eventuelt på mailadressen:mail@danskemedier.dk

1.3 Robotjournalistik

Medierne anvender i større og større udstrækning forskellige former for automatisering som bidrag til den redaktionelle proces. Hvis de automatiserede processer, for eksempel ved brug af algoritmer, overtager redaktionelle opgaver, som tidligere blev varetaget af medarbejderne på redaktionerne, karakteriseres det som robotjournalistik.

Pressenævnet har på plenarmødet i september 2020 forholdt sig til mulige udfordringer ved mediernes brug af robotjournalistik. Der var i nævnet enighed om, at i forhold til Pressenævnets vurdering af et medies ansvar i forhold til at overholde god presseetik er det afgørende, hvilket medie der har bragt de pågældende oplysninger.

På nævnsrådet den 12. januar 2021 har nævnet afsagt kendelse i sag nr. [2020-80-0545](#), hvor der var indgivet klage over en artikel bragt af NORDJYSKE medier, og som var deklareret som robotjournalistik.

Foto: Plenarmødet

1.4 Retningslinjer for offentliggørelse af kritik

Når klager får medhold i en klage til Pressenævnet, så nævnet udtaler kritik af mediet, skal nævnets kendelse efter medieansvarsloven offentliggøres på en så fremtrædende måde, som det med rimelighed kan forlanges.

Baggrunden for at pålægge offentliggørelse af kritik er hensynet til, at klager, der får medhold i en klage over en offentliggørelse i et medie, får oprejsning.

Nævnet overlader det som hovedregel til redaktøren at beslutte, hvilken opsætning og placering nævnets kendelse skal have, medmindre det må anses for at være af afgørende betydning, at kendelsen bringes på en særlig måde eller format.

I de tilfælde, hvor Pressenævnet ikke har pålagt en specifik placering, har medierne selv tilkendegivet, hvor kendelser kan forventes offentliggjort. Disse placeringer er angivet på liste for henholdsvis dagsblade og magasiner, der er tilgængelig på nævnets hjemmeside under fanebladet "Vejledning".

I forlængelse af nævnets drøftelser på plenarmødet i september 2020 er der foretaget en mindre opdatering af nævnets retningslinjer for offentliggørelse af kritik. Eksempelvis er det tilføjet til retningslinjerne, at Pressenævnets offentliggørelsestekst skal bringes uden reklamer i teksten.

For medier henledes opmærksomheden på, at det fortsat gælder, at offentliggørelse af nævnets kendelse skal ske snarest i den første eller en af de første udgaver, der offentliggøres efter nævnets kendelse, eller på de af mediets platforme, hvor den påklagede artikel har været bragt. Den tekst, som skal offentliggøres, skal illustreres med Pressenævnets logo og bringes på det sted i mediet, hvor mediet har oplyst at ville offentliggøre kritik fra Pressenævnet (i mediets rettelsesspalte). Har mediet ikke en fast rettelsesspalte, skal offentliggørelse ske på det sted i mediet, der svarer til placeringen af den kritiserede artikel. Artikel med offentliggørelse på platforme skal prioriteres, f.eks. med placering på en forside i mindst et

døgn efter kritikens offentliggørelse. Skrifttype og layout bør svare til den opsætning, der i øvrigt anvendes i mediet.

Pressenævnets retningslinjer for, hvordan nævnets kritik kan forventes offentliggjort, hvis der er tale om en fældende kendelse, og nævnet pålægger mediet at offentliggøre kendelsen, er tilgængelig på Pressenævnets hjemmeside i vejledningen "Når klager får medhold" og kan ses på dette [link](#) eller under fanebladet "Vejledning".

Klageres gøres i den forbindelse opmærksom på, at når nævnet pålægger et medie at offentliggøre kritik, er det for at give klageren oprejsning i mediet. Ønsker man som klager ikke at stå ved navns nævnelse ved eventuel offentliggørelse af kritik, bedes klager underrette nævnet herom.

Læs eventuelt nærmere om indgivelse af klage i nævnets vejledning "Hvordan klager man", der er tilgængelig på Pressenævnets hjemmeside på dette [link](#) eller under fanebladet "Vejledning".

1.5 Sletning på digitale platforme – generelt om B.8

Behovet for at hindre tilgængelighed af digitale oplysninger førte til justering af de presseetiske regler i 2013, hvor der blev indsat punkt B.8. Det følger herefter af de vejledende regler for god presseskik, at meddelelser, som er offentliggjort i digitale medier, ofte vil være tilgængelige længe efter, at de er publiceret. Efter anmodning til mediet kan tilgængeligheden af sådanne tidligere offentliggjorte, følsomme eller private oplysninger hindres, i det omfang det er muligt og skønnes rimeligt.

Medier har tre muligheder, hvis de ønsker at hindre tilgængeligheden af oplysninger i en artikel:

1. Afindeksere, dvs. ændre instruksen til søgemaskiner, så søgemaskiner ophører med at henvise til artiklen.
2. Anonymisere, dvs. ændre i artikelteksten så eksempelvis et personnavn anonymiseres.
3. Apublicere, dvs. fjerne artiklen fra hjemmesiden.

Det er nævnets opfattelse, at punkt B.8 i de vejledende regler om muligheden for at meddele et medie kritik for ikke at imødekomme en anmodning om afindeksering, anonymisering eller apublicering som udgangspunkt kun bør anvendes, når der er tale om oplysninger, som er private eller følsomme, og som er særligt belastende for den person, der er omtalt.

Pressenævnet behandlede i 2016 16 sager, i 2017 31 sager, i 2018 14 sager og i 2019 38 sager om punkt B.8. Det hører dog med til opgørelsen for 2017, at 11 sager var en del af et sagskompleks med samme problemstilling.

I 2020 har Pressenævnet behandlet 31 klager efter punkt B.8 i de presseetiske regler. I 15 ud af de 31 klager var der udelukket klaget over en afvisning efter punkt B.8, hvorimod der i 16 tilfælde var tale om en klage primært over tilsidesættelse af god presseskik og med en ”afledet” klage efter punkt B.8. Nævnet udtalte kritik i en af sagerne.

1.6 B.8 afgørelser

Kritik af Jyllands-Posten for ikke at anonymisere artikel fra 2007 om fængselsstraf på 3 år

En person klagede til Pressenævnet over Jyllands-Postens afvisning af at afindeksere, anonymisere eller slette en artikel fra 2007. Af artiklen fremgik, at klager som 18-årig blev idømt 3 års fængsel for narkotikakriminalitet, efter han som en tjeneste havde forsøgt at smugle narkotika mod at få en rejse med alt betalt til Sunny Beach. Klageren henviste navnlig til, at artiklen påvirkede hans mulighed for at få et arbejde og starte egen virksomhed, ligesom hans nærmeste var påvirkede af, at artiklen fortsat var tilgængelig.

Pressenævnet fandt ikke anledning til at udtale kritik af Jyllands-Posten for at afvise anmodningen om sletning. Nævnet fandt imidlertid efter en samlet vurdering, at det ville have været rimeligt at hindre tilgængeligheden ved at foretage anonymisering af klagers navn i artiklen. Nævnet lagde i den forbindelse vægt på klagers unge alder, da han i 2007 blev dømt for et forhold, der efter de foreliggende oplysninger måtte anses for enkeltstående, at der var gået mere end 12 år, siden der faldt dom i sagen, samt at klager ikke indtog en betroet eller fremtrædende stilling i samfundet. Nævnet udtalte på den baggrund kritik af Jyllands-Posten.

Kendelse af 21. april 2020 i sag nr. [2020-80-0470](#)

Ikke tungtvejende grunde til at slette artikler fra 2010 om frihedsberøvet præst

I artikler bragt i 2010 omtalte Ekstra Bladet frihedsberøvelsen af en præst i forbindelse med en samværssag, herunder efterspillet i form af en præstesag mod personen. Den omtalte præst klagede til Pressenævnet over, at Ekstra Bladet havde afvist at slette artiklerne. Nævnet fandt, at artiklerne indeholdt oplysninger, som isoleret set måtte anses for særligt belastende for personen, men fandt ikke anledning til at udtale kritik af Ekstra Bladet

for at afvise anmodningen om sletning. Nævnet lagde blandt andet vægt på, at personen i forlængelse af sin frihedsberøvelse selv havde udtalt sig offentligt om sagen i forbindelse med sit rådgivningsfirma, at hun havde deltaget i den offentlige debat om emnet, at artiklerne var afindekseret af Ekstra Bladet, og at omtalen, uanset den tid der var gået, fortsat kunne anses for at have almen interesse.

Kendelse af 17. november 2020 i sag nr. [2020-80-0505](#)

En persons navn i artikel fra 2001 om virksomhed skulle ikke slettes

I en artikel bragt i 2001 omtalte Jyllands-Posten et konsulentfirma, som tilbød gratis kontorer og rådgivning til iværksættere, herunder at konsulentfirmaets direktør havde købt sig ind med en fjerdedel i et nyt firma. En person, som var medejer af det omtalte nye firma, klagede til Pressenævnet over, at Jyllands-Posten havde afvist at slette hans navn fra artiklen. Nævnet fandt ikke grundlag for at udtale kritik. Nævnet lagde vægt på, at artiklen ikke indeholdt oplysninger, som måtte anses for følsomme eller private i en sådan grad, at de var særligt belastende for personen.

Kendelse af 17. november 2020 i sag nr. [2020-80-0513](#)

1.7 Søgmaskiner – ret til afindeksering

Pressenævnet henleder opmærksomheden på, at eventuelle klagere i visse tilfælde som privatperson har ret til, at søgemaskiner som f.eks. Google, Bing mv. afindekserer et søgeresultat, som fremkommer ved søgning på ens navn. Hvis virksomheden bag søgemaskinen afviser anmodningen om at afindeksere (slette) et bestemt søgeresultat, kan man klage til Datatilsynet. Se eventuelt mere i [Datatilsynets vejledning om retten til sletning af søgeresultater hos søgemaskiner](#).

1.8 Egen drift

I medfør af medieansvarslovens § 44, stk. 2, og § 7, stk. 2 og stk. 3, i Pressenævnets forretningsorden (bekendtgørelse nr. 86 af 9. februar 1998 om forretningsorden for Pressenævnet) kan nævnet af egen drift tage en sag op til behandling, hvis sagen er af væsentlig eller principiel betydning. Sagen optages til behandling, hvis et flertal af samtlige nævnsmedlemmer stemmer for.

Nævnets praksis var fra nævnets oprettelse meget restriktiv. I 2015 besluttede nævnet imidlertid fremover at udvise større åbenhed i forhold til muligheden for at behandle sager af egen drift, og nævnet udsendte et notat om, hvilke typer sager der er egnet hertil. Hele notatet kan læses på nævnets hjemmeside under ”egen drift”.

Sammenfattende har nævnet oplistet følgende tilfælde, hvor det navnlig kan komme på tale at tage en sag op til behandling af egen drift:

- Sager om krænkelse af børn, hvor der kan være modsætning mellem forældrenes og barnets interesser.
- Sager om krænkelse af personer, der midlertidigt eller mere varigt ikke er i stand til at varetage deres interesser, f.eks. på grund af sorg, sygdom, mentalt handicap, svækkelse eller lignende, eller hvor de pågældende ikke er i stand til at overskue rækkevidden af udtalelser til pressen.
- Sager om krænkelse af afdøde personer.
- Sager om krænkelse af ofre i straffesager eller personer, der er mistænkte, sigtede, tiltalte eller dømte i straffesager, og hvor den pågældende kan være i en sådan belastet situation, at han eller hun ikke har overskud til at klage til Pressenævnet. I sådanne tilfælde kan der dog være grundlag for at indhente en udtalelse fra de pågældende eller eventuelt disses værge eller pårørende, inden nævnet tager endelig stilling til, om sagen skal behandles.
- Sager, hvor der er sket krænkelse af minoriteter eller en anden ubestemt

kreds af personer, og hvor der ikke er omtale af konkrete personer, der kan klage til nævnet.

- Sager om skjult reklame.

I 2020 modtog nævnet tre anmodninger om at tage en sag op til behandling af egen drift i medfør af medieansvarslovens § 44, stk. 2, under henvisning til, at god presseskik var tilsidesat.

Pressenævnet afviste i alle de tre tilfælde anmodningen, så sagerne ikke blev vurderet i forhold til god presseskik:

Satirisk omtale i RokokoPosten ikke behandlet af egen drift

Berlingske bragte i RokokoPosten artiklen ”RokokoPosten: CEPOS: Lad overflødige mennesker dø”. Artiklen indeholdt omtale af en fiktiv pressemeddelelse fra tænketanken CEPOS, som vurderede de potentielle effekter af coronavirussygdommen Covid-19, herunder om en mulig samfundsøkonomisk fordel ved ”overflødige menneskers bortgang”. Det var ikke angivet i den trykte udgave af artiklen, at RokokoPosten indeholder satirisk omtale.

Pressenævnet (flertallet) fandt, at spørgsmålet om, hvorvidt Berlingske havde tilsidesat god presseskik ved at bringe den satiriske omtale, ikke havde en sådan væsentlig og principiel betydning, at der var grundlag for at tage sagen op til behandling af egen drift. Et mindretal fandt, at der var grundlag for at tage sagen op til behandling af egen drift, da spørgsmålet om, hvorvidt satirisk indhold skal deklareres, er et spørgsmål af principiel betydning.

Kendelse (dissens) af 6. maj 2020 i sag nr. [2020-80-0487](#)

Ikke behandling af egen drift af TV-reportage om præsident Trump

DR bragte i april måned i programmet ”21 Søndag” en kritisk reportage om præsident Donald Trumps håndtering af corona-krisen. Reportagen blev bragt til illustration af billedmateriale blandt andet fra den amerikanske valgkamp i 2016. Det var oplyst af DR, at der ved offentliggørelsen forekom tekniske problemer, der kunne have givet anledning til fejl i tidsangivelser i indslag. Pressenævnet fandt, at spørgsmålet om, hvorvidt DR havde tilsidesat god presseskik ved i reportagen at bringe en tidligere optagelse fra en anden situation, ikke havde en sådan karakter, at der var grundlag for at tage sagen op til behandling af egen drift.

Kendelse af 4. juni 2020 i sag nr. [2020-80-0492](#)

Artikel om corona-smitte ved begravelse blev ikke behandlet af egen drift

B.T. bragte i august måned en artikel med omtale af smittespredning med coronavirus blandt personer af anden etnisk herkomst end dansk blandt andet baseret på oplysninger fra et notat og kommentar fra en navngiven kilde. Pressenævnet fandt, at spørgsmålet om, hvorvidt B.T. havde tilsidesat god presseskik ved at bringe den pågældende omtale, ikke kunne anses for at være et spørgsmål af væsentlig eller principiel betydning.

Kendelse af 15. september 2020 i sag nr. [2020-80-0540](#)

1.9 Retlig interesse

Pressenævnet modtager hvert år en del klager, som afvises, fordi nævnet ikke har kompetence til at behandle klagen. En stor del af disse afvises, fordi klageren ikke har retlig interesse i den sag, de klager over.

Efter medieansvarslovens § 43, stk. 2, kan Pressenævnets formand afvise klager, som åbenbart ikke hører under nævnets kompetence, jf. stk. 1, eller som er åbenbart grundløse, og klager fra personer, virksomheder mv., der er uden retlig interesse i det påklagede forhold.

Retlig interesse indebærer, at man som person, virksomhed, organisation eller lignende skal være omtalt, afbildet eller på anden måde identificeret i mediet. Klageren skal være direkte eller indirekte omtalt i en artikel eller en tv- eller radioudsendelse eller være afbildet på et fotografi, som er bragt i et medie. Det er ikke tilstrækkeligt blot at have generel faglig eller politisk interesse i det emne, der er behandlet af mediet.

Det er således som udgangspunkt en betingelse for at få behandlet en klage af Pressenævnet, at klageren har retlig interesse i det forhold, der klages over.

Pressenævnet afgør, om klager har retlig interesse efter en konkret vurdering i den enkelte sag ud fra de foreliggende oplysninger.

Organisationer med interesse inden for et område indgiver af og til klage til Pressenævnet over offentliggørelser inden for deres interessefelt, men uden at organisationen selv er nævnt. Organisationernes generelle interesse i omtalen har efter praksis sjældent været tilstrækkeligt til, at de er klageberettigede.

Nævnet har på plenarmødet i september 2020 drøftet udviklingen i praksis vedrørende betingelsen om retlig interesse. Formanden har mulighed for at afvise klager fra personer, virksomheder mv., der er uden retlig interesse i det påklagede, men kan i helt særlige tilfælde undlade at bruge den beføjelse. I medieansvarslovens forarbejder¹⁴ er der henvist til, at nævnet

kan behandle en klage, der indgives af en, der ikke selv er forurettet i den påklagede omtale, på grund af forholdets almene interesse.

På den baggrund var der i nævnet enighed om, at en sag efter en konkrete vurdering kan tages op, hvis den har væsentlig samfundsmæssig interesse, uanset klageren ikke selv er nævnt i forhold til de påklagede forhold.

¹⁴ Folketingstidende 1990/91 (2. samling), tillæg A, 1990, s. 3169

Retlig interesse for brancheforening

I en artikel omtalte Avisen Danmark den sundhedsfarlige partikelforurening fra brændeovne. En brændeovnsforening klagede til Pressenævnet og henviste til, at artiklens beskrivelse af en brændeovn var utilstrækkelig, at Avisen Danmark havde fremstillet mediets vurderinger som faktiske oplysninger, og at sammenkædningen af brændeovne og ordet ”dræber” i artiklens overskrift ikke havde dækning. Brændeovnsforeningen eller foreningens medlemmer var ikke selv omtalt eller afbildet i den påklagede artikel, som indeholdt generel omtale af brændeovne. Brændeovnsforeningen repræsenterede efter det oplyste med sine 17 medlemmer den samlede branche af danske producenter af pejse og brændeovne i Danmark. På denne baggrund og henset til den samfundsmæssige interesse i den konkrete omtale fandt Pressenævnet grundlag for at behandle klagen i forhold til dem. Nævnet fandt ikke grundlag for at udtale kritik for tilsidesættelse af god presseskik.

Kendelse af 15. december 2020 i sag nr. [2020-80-0483](#)

Klage fra gruppe bag sømænd afvist på grund af manglende retlig interesse

Politiken bragte en leder med omtale af forholdene i forbindelse med besættelsen af Danmark i 1940 og tiden efter. En gruppe bestående af et bestyrelsesmedlem i 3F Sømændene, et medlem af Sømændene og forhenværende søfartspolitisk ordfører samt en tidligere formand for Sømændenes Forbund klagede til Pressenævnet og henviste til, at omtalen var en hån mod de danske sømænd, der sejlede i tjeneste under 2. verdenskrig. Pressenævnet afviste at behandle klagen, da klagerne ikke var omtalt i lederen og derfor ikke havde retlig interesse.

Kendelse af 29. april 2020 i sag nr. [2020-80-0486](#)

Brancheforening for Taxiførere havde ikke retlig interesse

DR havde bragt omtale i artikler og en radioudsendelse om en verserende retssag, hvor der var rejst tiltale efter terrorlovgivningen. Brancheforeningen Taxiførere i Danmark (TID) og 3F/Københavns Chauffører klagede til Pressenævnet og henviste til, at DRs valg af betegnelsen ”taxachaufføren” til en af de tiltalte var krænkende for taxierhvervet, da der rettelig var tale om en ”uberchauffør”. Selv om klagerne som brancheorganisationer for chauffører måtte have en generel interesse i omtalen, blev klagen afvist, at de ikke havde en sådan direkte og individuel retlig interesse, at der var grundlag for at behandle klagen i forhold til dem.

Kendelse af 6. februar 2020 i sag nr. [2019-80-0431](#)

Organisation havde ikke retlig interesse af alternativ behandler

Organisationen META-Health International CIC klagede til Pressenævnet over en udsendelse og en artikel med kritisk omtale af en alternativ behandler, som tilbyder behandlinger baseret på ”metasundhed”, herunder omtale af dennes behandlings- og markedsføringsmetoder. Organisationens henviste i klagen til, at behandlingsmetoden ”metasundhed” kritiseres generelt i udsendelsen og artiklen, og at organisationen var indehaver af det registrerede danske varemærke ”METASundhed” og det europæiske varemærke ”META-Health”. Pressenævnet afviste at behandle klagen, da organisationen ikke var omtalt i udsendelsen eller i artiklen og derfor ikke havde retlig interesse.

Kendelse af 18. marts 2020 i sag nr. [2019-80-0428](#)

Dansker havde ikke retlig interesse i klage over omtale om at bære mundbind privat

B.T. havde bragt en artikel og et Facebookopslag med omtale af en professors opfordring til i visse situationer at bære mundbind til private sammenkomster for at hindre smittespredning af corona. En person klagede til Pressenævnet og henviste til, at der var tale om misvisende information, og at han som dansk statsborger havde retlig interesse ved at være indirekte omtalt, når omtalen var rettet mod alle danskere. Pressenævnet afviste at behandle klagen, da personen, der klagede, ikke var omtalt eller afbildet i udsendelsen, og derfor ikke har retlig interesse.

Kendelse af 10. december 2020 i sag nr. [2020-80-0592](#)

2 Resumé af væsentlige konkrete sager

Til belysning af nævnets praksis i sager om god presseskik og genmæle gengives resuméer af en række konkrete sager nedenfor. Disse samt de øvrige klagesager, som nævnet har truffet afgørelse i, kan også ses på nævnets hjemmeside (pressenaevnet.dk) under fanebladet "Kendelser" og i Retsinformations afgørelsesdatabase. Retsinformations afgørelsesdatabase findes på retsinfo.dk. Afgørelsesdatabase findes ved at klikke på ikonerne "Vælg ministerium", "Justitsministeriet" og "Afgørelser" - eller klik [her](#).

2.1 Sager om presseetik

Berlingske får kritik for at bruge billede af 16-årig på Facebook

Berlingske bragte i oktober 2019 en artikel med omtale af antallet af sigtede unge i udsatte boligområder. Artiklen blev bragt på Berlingskes netavis og Facebook-side under overskriften "Det er trist og overraskende: Her er flest unge i København blevet sigtet af politiet". I tilknytning til artiklen blev der bragt et billede af en 16-årig dreng, som stod i et fodboldmål på en boldbane i et grønt område ved et boligbyggeri. Drengen udtalte sig også i artiklen. På Berlingskes Facebook-side var billedet af drengen sammen med overskriften de bærende elementer.

Drengen klagede til Pressenævnet over, at billedet af ham i sammenhæng med overskriften gav det indtryk, at han er kriminel. Nævnet udtalte kritik af Berlingske for at have bragt billedet i sammenhæng med overskriften, da opsætningen kunne efterlade det indtryk, at drengen var en del af det kriminelle miljø, som blev omtalt i artiklen.

Kendelse af 18. februar 2020 i sag nr. [2019-80-0389](#)

TV 2 kunne anvende skjulte optagelser i kritisk dokumentar om daginstitutioner

TV 2 bragte i maj 2019 kritisk omtale om forholdene for børnene i to daginstitutioner i en dokumentarudsendelse med optagelser, som var indhentet med skjult kamera under TV 2s muldvarps virke som pædagog. En række medarbejdere i en af daginstitutionerne klagede til Pressenævnet. Klagerne henviste navnlig til, at TV 2 havde bragt optagelserne uden at have indhentet deres samtykke hertil.

Nævnet fandt ikke grundlag for at udtale kritik for brugen af skjulte

optagelser. Nævnet lagde vægt på, at det har klar samfundsmæssig interesse at belyse pædagogisk kvalitet og normeringer i daginstitutioner, at hensynet til medarbejderne ikke overstiger den samfundsmæssige interesse, at det måtte anses for meget vanskeligt at fremskaffe den fornødne journalistiske dokumentation for kritisable forhold i den omtalte daginstitution uden brug af skjult kamera, samt at TV 2 havde sikret en effektiv sløring af medarbejderne.

Kendelse af 26. maj 2020 i sag nr. [2019-80-0390](#)

Kendelser af samme dato i sagerne [2019-80-0373](#) og [2019-80-0374](#) vedrørende samme udsendelse.

DR kunne ikke bringe optagelser fra bisættelse uden at have sikret sig samtykke

DR bragte i januar 2020 en dokumentarudsendelse om en fotograf, som blev fulgt i sit professionelle virke som krigsfotograf i verdens brændpunkter og familieliv i København som fraskilt far til fire børn. Udsendelsen omhandlede blandt andet tiden, da krigsfotografens ekskone, som er mor til hans tre ældste børn, blev bisat.

To af afdødes søskende og afdødes far klagede til Pressenævnet over, at DR havde offentliggjort private optagelser fra bisættelsen, som de indgår i, uden at de havde givet samtykke hertil, samt over, at DR havde afvist at slette optagelserne.

Nævnet udtalte, at det er nævnets opfattelse, at der skal udvises størst muligt hensyn ved omtale af begravelser og bisættelser. Offentlig omtale kan være berettiget, hvis der er tale om begravelse eller bisættelse af en offentligt kendt person, men der kan som udgangspunkt ikke offentliggøres optagelser i medierne af pårørendes deltagelse i en privat bisættelse, uden at der foreligger et gyldigt samtykke til offentliggørelsen.

Nævnet fandt herefter, at den forholdsvist beskedne almene interesse i de konkrete optagelser af klagerne måtte vige for hensynet til klagerne, der

som pårørende deltog i en privat bisættelse. På den baggrund fandt nævnet, at DR ikke var berettiget til at bringe optagelserne uden klagernes samtykke og udtalte kritik. Nævnet fandt ikke grundlag for at udtale kritik af DR for at have afvist klagernes anmodning om sletning.

Kendelse af 15. september 2020 i sag nr. [2020-80-0461](#)

Børn&Unge kunne ikke anvende billeder af barn i en børnehave uden forældrenes samtykke

Børn&Unge bragte i september 2019 omtale af et projekt med sansehaver i en børneinstitution, hvor man lægger fokus på elementer, som kan styrke børnenes sanser og give dem ro ved naturen. I den forbindelse bragte Børn&Unge blandt andet to billeder af en pige fra institutionens sansehaver. Pigen var ikke nævnt ved navn i omtalen.

Barnets forældre klagede til Pressenævnet over, at Børn&Unge havde bragt billederne uden at have indhentet deres samtykke hertil.

Nævnet fandt, at der generelt skal udvises varsomhed, når børn gøres til genstand for medieomtale. Dette gælder også, når der er tale om brug af billeder. Det er således generelt Pressenævnets opfattelse, at det må anses for at være udtryk for god presseskik, at et medie, når det vælger at beskæftige sig med børn og unge, indhenter tilladelse fra forældremyndighedsindehaverne til de medvirkende.

Nævnet udtalte herefter kritik af Børn&Unge for at have bragt billederne uden samtykke og lagde vægt på, at pigen havde en alder, hvor hun som udgangspunkt ikke kunne medvirke i en publikation uden sine forældres samtykke, og at der ikke var en så almen interesse knyttet til de anvendte billeder af barnet, at der var grundlag for at fravige dette udgangspunkt, så billederne kunne bringes uden hendes forældres samtykke hertil. Nævnet lagde endvidere vægt på, at barnet var let genkendelig på billederne, som var taget, mens hun opholdt sig i sin børnehave.

Kendelse af 14. januar 2020 i sag nr. [2019-80-0372](#)

Politiken skulle have sikret sig samtykke til at bringe billede af følsom karakter

I løbet af foråret 2020 bragte Politiken artikler med generel omtale af behovet for intimitetskoordinatorer i teaterbranchen. Omtalen var illustreret af tre billeder fra teaterscener med let genkendelige og navngivne skuespillere som illustration. Billederne var pressebilleder taget til brug for offentlig omtale af nogle teaterforestillinger.

DanskSkuespillerforbund klagede på vegne af fire af de afbildede skuespillere til Pressenævnet og brugen af billederne.

To af arkivbillederne gav ikke Pressenævnet anledning til at udtalte kritik.

I forhold til det tredje arkivbillede, hvor en af skuespillerne optrådte nøgen, fandt to af nævnets medlemmer (herunder formanden), at billedet var af særlig følsom karakter. Derfor burde Politiken have indhentet samtykke fra den afbildede skuespiller, inden Politiken anvendte billedet som illustration til generel omtale i to forskellige sammenhænge. Det kunne på grund af billedets særligt følsomme karakter ikke føre til en ændret vurdering, at billedet var et pressebillede taget til brug for offentlig omtale af de pågældende teaterforestillinger, og som afbilder professionelle skuespillere i færd med at udføre deres skuespillerarbejde på scenen.

De to øvrige nævnsmedlemmer fandt ikke, at brugen af billedet uden samtykke kunne indebære en krænkelse af skuespillerens privatliv, da billedet var et pressebillede taget til brug for offentlig omtale, at billedet afbilder professionelle skuespillere i færd med at udføre deres skuespillerarbejde, samt at det fremgår tilstrækkeligt klart, at billedet, der er relevant i sammenhængen og for det omtalte emne, er af professionel karakter frem for privat karakter.

På grund af stemmelighed var formandens stemme afgørende, og nævnet udtalte herefter kritik af Politiken for at have krænket privatlivets fred for skuespilleren, der optrådte nøgen.

Kendelse af 15. december 2020 i sag nr. [2020-80-0497](#)

Kritik af TV 2/Bornholm for privatlivskrænkelse og manglende forelæggelse

TV 2/Bornholm bragte i marts 2020 et nyhedsindslag og et Facebook-opslag, hvori en kommunikationskonsulent, der var nævnt med navn, billede og stillingsbetegnelse, blev beskyldt for at have forhindret, at ansatte i kommunen kunne udtale sig til TV 2/Bornholm i et spørgeprogram om corona-virus.

Kommunikationskonsulenten og dennes arbejdsgiver klagede til Pressenævnet over, at omtalen krænkede kommunikationskonsulentens privatliv, og at der var tale om misvisende omtale og manglende forelæggelse.

Pressenævnet fandt, at omtalen, hvor kommunikationskonsulenten blev draget til ansvar for og personligt kritiseret for sin øverste ledelses kommunikationsstrategi, og i sammenhængen blev fremstillet med brug af navn og billede var en krænkelse af privatlivet. Nævnet udtalte derfor kritik og kritiserede også TV 2/Bornholm for manglende forelæggelse for kommunikationskonsulenten.

Kendelse af 17. november 2020 i sag nr. [2020-80-0502](#)

Ekstra Bladet burde ikke have omtalt religiøst tilhørsforhold i interview

Ekstra Bladet bragte i august 2019 et interview af en person om sin deltagelse i TV-programmet "Robinson Ekspeditionen", der sendes på TV3. Den omtalte person klagede til Pressenævnet over, at Ekstra Bladet i artiklen havde fokuseret på hendes religion, selv om hun under en forudgående samtale udtrykkeligt havde frabedt sig dette.

Nævnet bemærkede, at offentlige personer må tåle en mere nærgående omtale end andre. Nævnet udtalte dog kritik af Ekstra Bladet for ikke at gengive klagerens synspunkter på en retvisende måde. Nævnet lagde vægt på, at Ekstra Bladet var vidende om, at klager ikke ønskede fokus på sin religiøse baggrund i artiklen.

Kendelse af 14. januar 2020 i sag nr. [2019-80-0368](#)

Redaktøren havde ret til at redigere mediet og beslutte at bringe omtale af corona-konsekvenser

Fagbladet 3F bragte i marts 2020 en artikel om, at flere faglige retssager - som følge af COVID-19 - var blevet udskudt på ubestemt tid i Arbejdsretten.

En virksomhed klagede til Pressenævnet over artiklens vinkling, idet virksomheden var fremhævet som eksempel.

Nævnet udtalte ikke kritik af Fagbladet 3F for at bringe omtalen og lagde blandt andet vægt på redaktørens redigeringsret, samt at artiklen ikke indeholdt ukorrekte faktuelle oplysninger.

Kendelse af 11. august 2020 i sag nr. [2020-80-0474](#)

DR havde ikke overskredet rammerne for redaktørens redigeringsret ved omtale af corona-graf

I marts 2020 bragte DR en kritisk artikel, der faktisk tjekkede en graf, som skulle vise udviklingen af corona-smitte. Lægen, der stod bag grafen, klagede til Pressenævnet og henviste blandt andet til, at artiklen og dens overskrift indeholdt ukorrekte og skadelige oplysninger om lægens forskning.

Nævnet fandt ikke grundlag for at udtale kritik. Nævnet lagde blandt andet vægt på, at DR på tilstrækkelig vis havde efterprøvet oplysningerne i artiklen samt gjort det klart for læserne, hvem der udtalte sig om grafen, og bemærkede, at lægen havde fået mulighed for at kommentere oplysningerne. Nævnet fandt endvidere, at overskriften måtte anses for at være DRs vurdering af sagen, der ikke gik ud over, hvad der var dækning for i artiklen. DR havde derved ikke overskredet rammerne for redaktørens redigeringsret.

Kendelse af 15. september 2020 i sag nr. [2020-80-0480](#)

Et ægtepars boligkøb måtte gerne omtales

Fyens Stiftstidende bragte i november 2019 en artikel om de dyreste boligkøb på Fyn. Artiklen var ledsaget af en liste med angivelse af navne på køberne af de 25 dyreste ejendomme på Fyn i 2019.

Et ægtepar, der var købere af en af de omtalte ejendomme, klagede til Pressenævnet og henviste til, at det var en krænkelse af privatlivets fred, at begge ægtefællers navne og adresse var offentliggjort i artiklen, da de som læger ikke ønskede adressen offentliggjort for deres patienter.

Da der var tale om offentlige ejendomsoplysninger, fandt nævnet ikke grundlag for at udtale kritik af Fyens Stiftstidende.

Kendelse af 18. februar 2020 i sag nr. [2019-80-0436](#)

DR kunne bringe satirisk tv-indslag

DR bragte i november 2019 et indslag i et ugeaktuelt satireprogram, der handlede om, at flere medlemmer af et politisk parti følte sig krænket over brugen af ordet ”vinter” i stedet for ordet ”jul” i forskellige sammenhænge. For eksempel anvendelsen af benævnelsen ”vinterbolle” i stedet for ”julebolle”.

En person, der havde skrevet et opslag på Facebook om det, klagede til Pressenævnet over blandt andet den måde Facebook-opslaget blev omtalt af værten i indslaget, herunder at værten havde kommenteret grammatiske fejl i Facebook-opslaget.

Nævnet fandt ikke grundlag for at udtale kritik, da programværtens udtalelser fremstod som satiriske kommentarer, og da de vide rammer for satiriske kommentarer ikke var overskredet.

Kendelse i sag nr. [2019-80-0429](#)

Lokalavisen Solrød burde have forelagt beskyldninger i lederartikel

Lokalavisen Solrød bragte i november 2019 en artikel og en lederartikel med omtale af et borgermøde, der var blevet afholdt for at diskutere opførelsen af et transportcenter. I lederartiklen var der fremsat udsagn om, at en teknisk chef i en kommune i forbindelse med sit hverv ”lyver” og er ”løgnagtig”.

Den omtalte tekniske chef og kommunen klagede til Pressenævnet over, at artiklen og lederartiklen indeholdt ukorrekte og krænkende oplysninger, samt over manglende forelæggelse.

Pressenævnet fandt ikke grundlag for at anse de vide rammer for frisprog i en lederartikel for at være overskrevet, navnlig da omtalen fremstod som Lokalavisen Solrøds vurdering af de faktiske forhold. Nævnet fandt

imidlertid grundlag for at udtale kritik for manglende forelæggelse af lederartiklen, idet nogle udsagn fremstod som faktiske oplysninger, der kunne være krænkende og skadelige for klagerne. Beskyldningerne burde derfor have været forelagt forud for lederartiklens offentliggørelse.

Kendelse af 21. april 2020 i sag nr. [2019-80-0400](#)

Ukorrekte oplysninger i artikel om færdselsuheld blev rettet straks

Fyens Stiftstidende bragte i januar 2020 en artikel vedrørende et færdselsuheld. En person, der var impliceret i ulykken, klagede til Pressenævnet over, at artiklen indeholdt ukorrekte oplysninger og henviste til, at der i omtalen blandt andet stod, at føreren af bilen muligvis havde været påvirket af alkohol. Fyens Stiftstidende rettede straks artiklen, da de blev bekendt med de ukorrekte oplysninger.

Pressenævnet bemærkede, at medier som udgangspunkt bør bringe en særskilt nyhed om en rettelse, så læsere af en oprindelig artikel med fejl bliver gjort opmærksom på en rettelse, da oprindelige læsere ikke kan forventes på ny at klikke ind på en artikel og på den måde blive gjort bekendt med en rettelse.

Nævnet udtalte ikke kritik og lagde blandt andet vægt på, at klageren ikke kunne identificeres ud fra artiklen, at omtale af færdselsuheld er af almen interesse, samt at det fremgik af artiklen, at oplysningerne stammede fra politiet.

Kendelse af 18. juni 2020 i sag nr. [2020-80-0445](#)

Kritik af Frihedens Stemme for manglende forelæggelse af beskyldninger om vold

Frihedens Stemme bragte i maj 2020 en artikel, hvori der blev spekuleret i, hvorvidt en politisk aktiv person, der var nævnt ved navn i omtalen, skulle stå bag en voldelig hændelse.

Personen klagede til Pressenævnet over, at han ikke var blevet forelagt de beskyldninger, der var rettet mod ham i artiklen.

Pressenævnet fandt, at oplysningerne i artiklen var af krænkende og skadelig karakter, og udtalte kritik for ikke at have foretaget tilstrækkelige udfoldelser for at forelægge oplysningerne i artiklerne inden offentliggørelsen, således at personen kunne kommentere de skadelige udsagn og i sammenhæng hermed besvare beskyldningerne.

Kendelse af 20. oktober 2020 i sag nr. [2020-80-0493](#)

Trods forudgående interview burde Fyens Stiftstidende have forelagt kritisk omtale af svømmeklub

Fyens Stiftstidende bragte i januar 2020 en artikel med kritik af en svømmeklubs formand i forbindelse med omtale af forholdene i svømmeklubben, hvor der på en ekstraordinær generalforsamling var blevet stillet mistillidsvotum til den daværende formand og et andet bestyrelsesmedlem, hvorefter den samlede bestyrelse valgte at gå af.

Formanden klagede til Pressenævnet blandt andet over, at han ikke var blevet forelagt den kritik, som var rettet mod ham i artiklen, og at han ikke havde fået mulighed for at udtale sig i sammenhængen. Nævnet fandt, at oplysningerne i artiklen var egnede til at være skadelige, krænkende eller agtelsesforringende for formanden og udtalte kritik af den manglende forelæggelse. Det kunne ikke føre til en anden vurdering, at Fyens Stiftstidende to dage efter havde bragt et interview med formanden, idet han skulle have haft mulighed for at besvare kritikken i sammenhæng med, at den blev fremsat.

Kendelse af 18. juni 2020 i sag nr. [2020-80-0464](#)

Kort svarfrist til supplerende spørgsmål var tilstrækkelig forelæggelse

Ritzau udsendte i august 2019 to telegrammer om en borgmesters sygdomsperiode og dennes løn under sygdom. Borgmesterens parti klagede til Pressenævnet over, at de ikke fik rimelig tid til at besvare nogle supplerende spørgsmål forud for offentliggørelsen, og at partiets svar ikke var blevet bragt i sammenhæng med angrebene.

Nævnet fandt ikke grundlag for at udtale kritik. Nævnet lagde vægt på, at Ritzaus opfølgende spørgsmål havde en karakter, som det for partiet burde være muligt at besvare uden længere forberedelsestid. Nævnet fandt endvidere, at partiet ved modtagelsen af de første henvendelser

med spørgsmål måtte være vidende om, at Ritzau planlagde en snarlig offentliggørelse af telegrammerne. Nævnet bemærkede, at partiet efter det oplyste ikke havde udbedt sig yderligere svartid, og at partiets synspunkter og svar på de øvrige spørgsmål var afspejlet i telegrammerne.

Kendelse af 18. februar 2020 i sag nr. [2019-80-0377](#)

Indblik.net får kritik for manglende forelæggelse

Indblik.net omtalte i april 2020 et medies administration af en Facebook-gruppe, hvor der var sket eksklusion af en forsker fra gruppen, fordi han ikke havde overholdt de debatregler, der var sat for gruppen. Indblik.net omtalte, at der var tale om censurering af indlæg.

Mediet og den journalist, der er administrator af den pågældende Facebook-gruppe, klagede til Pressenævnet over, at artiklens overskrift og underrubrik var uden dækning i artiklen, som ikke var blevet forelagt for dem forud for offentliggørelsen. De henviste endvidere til, at der ikke var udvist tilstrækkelig kildekritik.

Nævnet udtalte, at kildernes kritiske udtalelser gav Indblik.net anledning til at være særligt opmærksom på at kontrollere grundlaget for, og rigtigheden af, kildernes oplysninger, da kilderne kunne være farvet af personlig interesse og skadevoldende hensigt. Nævnet fandt imidlertid, at Indblik.net på tilstrækkelig vis havde gjort det klart for læseren, hvem der udtalte sig, og at de påklagede udsagn fremstod som Indblik.nets og kildernes subjektive vurderinger af mediets administration af Facebook-gruppen.

Nævnet fandt videre, at både overskrift og underrubrik var et udtryk for en sammenfatning af Indblik.nets vurdering af sagen, samt at der i artiklens brødtekst var dækning for sammenfatningen. Da oplysningerne imidlertid var egnet til at virke skadelige, krænkende eller agtelsesforringende for klagerne, skulle klagerne have haft mulighed for at kommentere på disse beskyldninger i sammenhæng med, at de blev fremsat. Nævnet udtalte derfor kritik af Indblik.net for manglende forelæggelse.

Kendelse af 20. oktober 2020 i sag nr. [2020-80-0488](#)

Netavisen Pio får kritik for manglende forelæggelse og underrubrik

Netavisen Pio bragte i november 2019 en kritisk artikel vedrørende Ugebrevet Mandag Morgens kortlægning og dækning af konsekvenserne af ghettopakken.

Mandag Morgen klagede over artiklen til Pressenævnet og henviste til, at artiklen indeholdt ukorrekte og skadelige oplysninger, som ikke var blevet forelagt Mandag Morgen inden offentliggørelsen, samt at underrubrikken var uden dækning. Mandag Morgen klagede desuden over, at netavisen Pio ikke havde udvist tilstrækkelig kildekritik.

Pressenævnet fandt, at netavisen Pio på tilstrækkelig vis havde gjort det klart for læseren, hvem der udtalte sig, og at de påklagede udsagn fremstod som kildens subjektive vurderinger af oplysningerne i Mandag Morgens artikel. Da kildens udsagn kunne være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for Mandag Morgen, udtalte nævnet imidlertid kritik af manglende forelæggelse, ligesom nævnet udtalte kritik af underrubrikken, da den ikke havde dækning i de oplysninger, som Mandag Morgen bragte i artiklen.

Kendelse af 18. februar 2020 i sag nr. [2019-80-0412](#)

2.2 Genmæle

Genmæle - generelt

Et "genmæle" betyder, at man som klager selv får lejlighed til at korrigere oplysninger i en sag, der har været omtalt i et medie. Reglerne fremgår af medieansvarslovens §§ 36-40.

For at have krav på genmæle skal alle disse betingelser være opfyldt:

- Oplysningerne skal vedrøre én selv som person, virksomhed, forening, organisation, eller lignende. Man har ikke krav på genmæle, hvis de oplysninger, der er bragt, vedrører andre eller vedrører en ubestemt gruppe.
- De bragte oplysninger skal være forkerte.
- Oplysningerne skal være af faktisk karakter. Man har altså ikke krav på genmæle over for artiklens eller udsendelsens vurderinger eller meningstilkendegivelser.
- Oplysningerne skal indebære en risiko for, at den omtalte person, organisation eller virksomhed kan lide en økonomisk eller anden skade af betydning (skaden behøver dog ikke være dokumenteret). Er der tale om mere bagatelagtige skader eller risici, har man ikke krav på genmæle.
- Indholdet af det genmæle, der ønskes bragt, skal være begrænset til faktiske oplysninger. Genmælet må altså ikke indeholde vurderinger eller kommentarer, og man kan ikke kræve, at mediet beklager eller undskylder de oplysninger, der er offentliggjort.

Kommunikationschef får ret til genmæle i Berlingske for oplysning af faktisk karakter

I artikler bragt i august 2019 omtalte Berlingske Konkurrencerådets afgørelse om, at en ambulancevirksomhed havde misbrugt sin dominerende

stilling til at ekskludere en konkurrerende ambulancevirksomhed, herunder en tidligere kommunikationschefs rolle. Berlingske oplyste i den forbindelse, at kommunikationschefen "bidrog til ulovlighederne".

Kommunikationschefen klagede til Pressenævnet over blandt andet, at Berlingske bragte redaktionelle bemærkninger i umiddelbar forbindelse med hans genmæle.

Pressenævnet fandt grundlag for at give kommunikationschefen genmæle i forhold til oplysningen om, at han "bidrog til ulovlighederne". Nævnet lagde vægt på, at oplysningen havde karakter af en faktisk oplysning, som ikke af Berlingske var dokumenteret som utvivlsomt rigtig, og som var egnet til at påføre kommunikationschefen skade af betydning. Berlingske bragte efter offentliggørelsen et indlæg, som nævnet fandt ikke opfyldte kravene i medieansvarsloven til et genmæle.

Kendelse af 27. marts 2020 i sag nr. [2019-80-0379](#)

Medlem af foreningen fik ikke ret til genmæle efter omtale i medlemsblad

En person klagede til Pressenævnet over, at Dansk Perfin Samlerklub, der havde bragt oplysninger om ham i en artikel i medlemsbladet Perfin Posten, havde afvist at bringe hans genmæle.

Pressenævnet fandt ikke anledning til at udtale kritik af Dansk Perfin Samlerklub for at have afvist at bringe genmælet, idet de faktiske oplysninger, personen ønskede genmæle over for, ikke var egnet til at påføre ham skade af betydning.

Kendelse af 27. marts 2020 i sag nr. [2019-80-0395](#)

E. REGISTER

Registret indeholder emner omtalt i årsberetningerne 1992-2020.

Emne	År	Side
112-udsendelser	2001	12
Adresseændring, klagefrist	2005	19
Advarsler	2007	20
Afdød, partsevne	2002	5
Afindexering	2013	20
	2014	20
Afindeksering, internet	2015	20
Agent provocateur	1998	8
Anmeldelse, ansvarshavende redaktør	1995	9
	1996	7
	1997	14
Anmeldelse, hjemmeside	1997	14
	2020	20
Anmeldelse, virkningstidspunkt	2006	22
Anmeldelser, af film, bøger etc.	2001	15
Annoncer, forelæggelse	1997	9
Anonymisering, billedmateriale	2006	21
Anonymisering, internet	2013	20
	2015	20
Arkivmateriale	2004	20
Artikelserie	2000	11
Artikelserie, klagefrist	2005	19

Berigtigelse	2000	10
	2004	22
Berigtigelse, definition	1998	10
Berigtigelse, fast rubrik	1998	5
Berigtigelse, indhold	2001	13
Bevis, modstridende forklaringer	2003	21
Billedbrug, identifikation	1996	6
Billedmanipulation	2002	8
Billedmateriale	2000	11
Billedmateriale, anonymisering	1996	7
	2006	21
Billedmateriale, samtykke	1994	5
Blogs	2004	19
Bøde, dom	1998	14
Båndede samtaler	1997	10
	1997	10
	2004	21
Båndede samtaler, telefoninterview	2006	19
Båndede samtaler, telefonsamtale	2005	21
Citat	2002	11
	2003	21
Citathistorier, forelæggelse	2007	20
Citathistorier, Ritzaus Citattjeneste	2006	20
Database, Lov om massemediers informationsdatabaser	1993	65
	1994	83
Datatilsynet, sletning	2009	20

Debatindlæg	2000	12
	2004	20
Debatindlæg, forelæggelse	1997	9
Debatindlæg, Internettet	2006	21
Debatindlæg, redigering	1993	7
	1996	6
Debatindlæg, sprogbrug	2001	17
Dokumentarprogrammer	2001	12
E-mail, klage	1999	8
	2000	8
	2002	4
Egen drift	1995	9
	1999	7
	2017	23
Egen drift, forretningsorden	1994	7
Egen drift, inhabilitet	1997	6
Egen drift, konkrete sager	1997	5
Egen drift, ny praksis	2015	28
Elektroniske debatfora	2004	19
Elektroniske medier, anmeldelse	1998	13
Elektroniske medier, mærkningsordning	2019	7
Ensidighed	2003	23
Erhvervsjournalistik	1995	7
Erstatning	2010	22
Etniske minoriteter, sigøjnere	1993	6
Etniske tilhørsforhold	2002	7
Facebook	2009	18

Facebook, Folketingets Ombudsmand	2011	20
Fiktion, fiktiv sammenhæng	2001	16
Fogedforbud	2009	20
Forelæggelse	2002	10
Forelæggelse, citathistorier	2007	20
Forelæggelse, flere medier	1998	9
Forelæggelse, forsøg	1997	9
Forening, partsevne	2002	5
Formkrav, e-mail	1999	8
	2000	8
	2002	4
Foto	2000	11
Fremmedsprog	2004	19
Genmæle, definition	1998	10
Genmæle, faktiske oplysninger	2000	12
Genmæle, klagevejledning	1996	7
Genmæle, offentliggørelse	1997	6
	1998	6
Genmæle, redaktionelle bemærkninger	1997	7
Genmæle, straffesag	1997	13
Genmæle, udformning	1993	7
	1994	7
	1996	5
Genmæle, vejledning	1999	11
Genoptagelse	2008	18
Gentagelse, krænkelse	1998	13

Genudsendelse	2008	18
God presseskik, massemediernes handlemåde	1993	6
Grundloven § 63	1998	7
Helligdage, klagefrist	2005	19
Hjemmeside, anmeldelse	1997	14
	1998	13
Høring, krænkende oplysninger	1995	5
Identitet, efterprøvelse	2003	22
Informationsdatabaser, Lov om massemediers	1993	65
	1994	83
Injurier, kompetence	2006	21
Internetmedier, anmeldelse	1997	14
	1998	13
Internettet, debatindlæg og ledere	2006	21
Internettet, klagefrist	2007	19
Internettet, offentliggørelse	2005	23
Internettet, sletning	2009	20
Interview	1998	9
	2003	21
Interview, mindreårige	2004	21
Interview, radio og tv	1996	5
Journalisters adfærd	1997	13
Journalistisk arbejdsmetode, massemediernes handlemåde	1993	6
Journalnumre, nye	2010	6
Kanal 4, kompetence	2008	20

Kendelsesresumé, offentliggørelse	1995	5
	1997	6
	1998	6
Kendelsesresumé, ordlyd	2006	19
Kendelsesresumé, placering	1995	5
Kendelsesresumé, udformning	1996	5
Kilde, betalt	2016	9
Kildekreditering	2001	11
Klage, medie under konkurs	2002	7
Klage, videregivelse	2006	20
Klagefrist, adresseændring	2005	19
Klagefrist, artikelserie	2005	19
Klagefrist, beregning	2017	22
	2018	19
Klagefrist, helligdage	2005	19
Klagefrist, Internettet	2007	19
Klagefrist, manglende klagevejledning	2003	20
Klagefrist, mediernes behandling	2003	20
Klagefrist, mediernes interne klageorganer	2011	22
Klagefrist, noninformation	2005	20
Klagevejledning	1999	9
	2003	20
Klagevejledning, genmæle	1996	7
Kompetence, erhvervsjournalistik	1995	7
Kompetence, fogedforbud	2009	20
Kompetence, god presseskik og genmæle	1992	5

Kompetence, injurier	2006	21
Kompetence, Kanal 4	2008	20
Kompetence, mediestøtte	2019	22
Kompetence, navneforbud	1997	12
Kompetence, ophavsret	2001	11
Kompetence, retsplejeloven	1993	6
Kompetence, sletning	2009	20
Kompetence, straffeloven	1993	5
Kompetence, TV 3	1995	7
Konkurs, mediet under konkurs	2002	7
Krænkelser, gentagelse	1998	13
Krænkende oplysning	2002	10
Krænkende oplysning, høring	1995	5
Lokalradio- og tv-virksomhed, ansvarshavende redaktør	1996	7
Læserbreve	2000	12
	2003	21
	2004	20
Læserbreve, forelæggelse	1997	9
Læserbreve, redigering	1993	7
	1996	6
Læserbreve, sprogbrug	2001	17
Manglende offentliggørelse, straffesag	1995	6
	1996	6
	1997	13
	1998	14
Medieansvarsloven § 1, nr. 2	2008	20

Medieansvarsloven § 5	1995	9
	1996	7
Medieansvarsloven § 5, redaktørskifte	1997	14
Medieansvarsloven § 8	1998	13
	2006	22
	2019	22
Medieansvarsloven § 38	1993	7
	1994	7
	1996	5
Medieansvarsloven § 39	1997	6
Medieansvarsloven § 39, placering	1997	7
Medieansvarsloven § 39, redaktionelle bemærkninger	1997	7
Medieansvarsloven § 39, straffesag	1997	13
Medieansvarsloven § 40	1996	7
Medieansvarsloven § 43	1998	8
	1999	5
	2017	24
Medieansvarsloven § 44	1995	9
	1997	5
	1999	7
	2002	4
Medieansvarsloven § 44, inhabilitet	1997	6
Medieansvarsloven § 44, stk. 2, ny praksis	2015	28
Medieansvarsloven § 46	1995	7

Medieansvarsloven § 49	1995	5
	1997	6
	1998	6
	1998	14
	1999	10
	2000	8
	2002	5
	2006	19
Medieansvarsloven § 49, bøde	1997	6
Medieansvarsloven § 49, kommenterende tilføjelse	1997	7
Medieansvarsloven § 49, placering	1997	7
	2010	20
Medieansvarsloven § 49, placering i magasiner	2011	21
Medieansvarsloven § 49, retningslinjer	2015	23
Medieansvarsloven § 49, udformning	1996	5
Medieansvarsloven § 53	1998	7
Medieansvarsloven eller retsplejeloven	1993	6
Mediekoncern, samtykke	2008	19
Mindreårige, interview	2004	21
Mindreårige, samtykke	2000	9
Modstridende forklaringer	2003	21
Nationalitet, etniske tilhørsforhold	2002	7
Navneforbud	1997	12
Noninformation	1995	6
Noninformation, klagefrist	2005	20
Nyhedsbureau	1998	13
Nyhedsbureau, offentliggørelse	2006	20

Offentlige personer, forhåndstilkendegivelser	2001	15
Offentlige personer, privatlivets fred	2002	8
Offentliggørelse	1999	10
	2002	5
Offentliggørelse, bøde	1997	6
Offentliggørelse, bandede samtaler	2004	21
Offentliggørelse, elektronisk medie	1998	8
Offentliggørelse, genmæle og kendelsesresumé	1997	6
Offentliggørelse, Internettet	2005	23
Offentliggørelse, kommenterende tilføjelse	1997	7
Offentliggørelse, nyhedsbureau	2006	20
Offentliggørelse, ordlyd	2006	19
Offentliggørelse, placering	1997	7
	1998	6
	2010	20
Offentliggørelse, placering i magasiner	2011	21
Offentliggørelse, retningslinjer	2015	23
	2020	22
Offentliggørelse, straffesag	1996	6
Offentliggørelse, tidspunkt	1999	9
	2000	8
Ofre, vejledning til ofre for forbrydelser og ulykker	2012	20
	2018	6
Ophavsret, kompetence	2001	11
Oversættelse	2004	19
Partsevne, afdød	2002	5

Partsevne, arbejdsgivere	2007	19
Partsevne, fagforening	1999	5
Partsevne, Forbrugerombudsmanden	1998	8
Partsevne, grupperinger	1994	6
Partsevne, ophørt forening	2002	5
Partsindlæg	2003	23
Pressekort	2010	7
Pressenævnet, artikler	2001	5
Privatlivets fred	1994	6
	1999	5
Privatlivets fred, Facebook	2009	18
Privatlivets fred, offentlige personer	2001	15
	2002	8
Privatlivets fred, private oplysninger	2003	22
	2005	22
Privatlivets fred, reality-tv	2002	8
Radio- og tv-virksomhed, anmeldelse	1997	14
Reality-tv, privatlivets fred	2002	8
Redaktørskifte, anmeldelse	1995	9
Redigering, debatindlæg	1993	7
Redigeringsret	2000	10
Redigeringsret, læserbreve	2000	12
Redigeringsret, navn	1999	8
Reklamer, forelæggelse	1997	9
Religiøse tilhørsforhold	1993	6
Retlig interesse	2012	22
	2017	25

Retlig interesse, afdød	2002	5
Retlig interesse, arbejdsgivere	2007	19
Retlig interesse, enkeltpersoner i grupper	2012	24
Retlig interesse, fagforening	1999	5
Retlig interesse, familiemedlemmer	2012	23
Retlig interesse, Forbrugerombudsmanden	1998	8
Retlig interesse, grupperinger	1994	6
Retlig interesse, interesseorganisationer	2012	25
Retlig interesse, ophørt forening	2002	5
Retlig interesse, udviklingen i Nævnets praksis	2012	25
	2020	26
Retsplejeloven eller medieansvarsloven	1993	6
Retsplejeloven, kompetence	1993	6
Retsreportage	1999	7
Retssag anlagt mod Pressenævnet	1999	14
	2000	13
Retssag mod Pressenævnet (U.2003.71H)	2002	4
Retssag mod Pressenævnet (Østre Landsrets dom)	2001	17
Rettelse, fast rubrik	1998	5
Rettelse, fast rubrik, Danske Dagblades Forening	2010	20
Rettelse, fast rubrik, Dansk Magasinpresses Udgeverforening	2011	21
Robotjournalistik	2020	21
Råbånd	2010	11
Sagsbehandling	1995	7
Samtykke, gyldigt	2009	19
Samtykke, mediekoncern	2008	19

Samtykke, skjult kamera	2008	19
Samtykke, umyndige	2000	9
	2012	21
Satire	2001	14
Scandinavian Star-sagen, sprogbrug	2000	5
SE OG HØR-sagen	2016	9
Singler	2013	21
Skjult kamera	1997	11
	1999	12
	2000	9
Skjult kamera, anonymisering	1998	8
Skjult kamera, forelæggelse	2005	21
Skjult kamera, samtykke	2008	19
Skjult kamera og mikrofon	1999	12
	2000	9
Skjult kamera og mikrofon, anonymisering	1997	12
Skjult mikrofon	1997	10
	2004	21
Skjult mikrofon, retningslinjer	1997	11
Skjult mikrofon, telefoninterview	2006	19
Skjult mikrofon, telefonsamtale	2005	21
Sletning, internet	2013	20
	2015	20
	2017	18
	2018	19
	2019	23
"Somalier-sagen", etniske tilhørsforhold	2002	7

Sprogbrug, debatindlæg	2001	17
Sprogbrug, Scandinavian Star-sagen	2000	5
Straffedom, oplysning om tidligere	2003	21
Straffeloven	2010	22
Straffeloven, kompetence	1993	5
Straffesag, genmæle	1997	13
Straffesag, manglende offentliggørelse	1995	6
	1996	6
	1998	14
Straffesager, god presseskik	1999	7
Søgemaskiner	2009	20
Søgemaskiner, afindeksering	2015	20
Telefonsamtaler, offentliggørelse	2005	21
TV 3	1996	7
TV 3, kompetence	1995	7
Udenlandsk sendetilladelse	2011	6
Umyndige, eksponering af børn,	2012	21
Umyndige, interview	2004	21
Umyndige, samtykke	2000	9
Økonomisk godtgørelse	2010	22

BILAG: GOD PRESSESKIK

Massemediernes indhold og handlemåde skal være i overensstemmelse med god presseskik (medieansvarslovens § 34, stk. 1).

Pressenævnet afgør, om medierne har handlet i strid med god presseskik. Afgørelsen tager udgangspunkt i ”Vejledende regler for god presseskik”, som indgik i forslaget til medieansvarsloven fra 1991, men standarden ”god presseskik” følger udviklingen i opfattelsen af, hvad der er uetisk, og tager stilling til nye situationer, der opstår.

De vejledende regler for god presseskik er blevet justeret den 22. maj 2013.

”Vejledende regler for god presseskik”

Som vedtaget på Dansk Journalistforbunds delegeretmøde 23.-24. april 2013 samt på Danske Mediers generalforsamling 22. maj 2013.

Grundlæggende synspunkter

Sikringen af ytringsfriheden i Danmark står i nøje forbindelse med mediernes frie adgang til at indsamle informationer og nyheder og til at offentliggøre dem så korrekt som muligt. Den frie kommentar er en del af ytringsfrihedens udøvelse. Under varetagelse af disse opgaver bør medierne anerkende hensynet til den enkelte borgers krav på respekt for den personlige integritet og privatlivets fred og til behovet for beskyttelse mod ubeføjet krænkelse. Medierne bør stille synlig og klar vejledning om, hvorledes der kan klages over mediernes indhold og handlemåde, til rådighed.

Under brud på god presseskik henhører også hindring af berettiget offentliggørelse af informationer af væsentlig betydning for offentligheden, samt eftergivenhed over for udenforståendes krav om indflydelse på mediernes indhold, hvis eftergivenheden kan medføre tvivl om tvivl om mediernes frie

og uafhængige stilling. Brud på god presseskik foreligger endvidere, hvis en journalist pålægges opgaver, som er i strid med nærværende presse-etiske regler.

En journalist bør ikke pålægges opgaver, der strider mod vedkommendes samvittighed og overbevisning.

Reglerne omfatter det redaktionelle stof, som offentliggøres i medierne. Reglerne omfatter også redigerede debatindlæg. I det omfang der bringes uredigeret debat, bør der offentliggøres synlige og klare retningslinjer herfor samt gives effektiv adgang til at klage til mediet over indlæg. Reglerne omfatter tillige annoncer og reklamer i den trykte periodiske presse og i de øvrige medier i det omfang, der ikke er fastsat særlige regler herom. Reglerne omfatter omtalte og afbildede personer, herunder også afdøde personer, juridiske personer og lignende.

Reglernes indhold

A. Korrekte meddelelser

1. Det er mediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives eller gengives, er korrekte.
2. Kritik bør udvises over for nyhedskilderne, i særdeleshed når disses udsagn kan være farvet af personlig interesse eller skadevoldende hensigt.
3. Oplysninger, som kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for nogen, skal efterprøves i særlig grad, inden de bringes, først og fremmest ved forelæggelse for den pågældende. Forelæggelse bør ske således, at der gives den adspurgte rimelig tid til at svare.
4. Angreb og svar bør, hvor det er rimeligt, bringes i sammenhæng og på samme måde. Dette gælder i særlig grad krænkende eller skadelige udsagn.
5. Det skal gøres klart, hvad der er faktiske oplysninger, og hvad der er kommentarer.
6. Overskrifter og mellemrubrikker skal i form og indhold have dækning i den pågældende artikel eller udsendelse. Det samme gælder de såkaldte spisesedler.
7. Berigtigelse af urigtige meddelelser skal finde sted på redaktionens eget initiativ, hvis og så snart kendskab til fejl af betydning i de bragte meddelelser indgår. Berigtigelsen skal foretages i en sådan form, at læserne, lytterne eller seerne får klar mulighed for at blive opmærksom på berigtigelsen.

B. Adfærd i strid med god presseskik

1. Meddelelser, der kan krænke privatlivets fred, skal undgås, medmindre klar almen interesse kræver offentlig omtale. Det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse.
2. Selvmord eller selvmordsforsøg bør ikke omtales, medmindre klar almen interesse kræver eller begrundet offentlig omtale, og i så fald bør omtalen være så skånsom som mulig.
3. Ofre for forbrydelser eller ulykker skal vises det størst mulige hensyn. Det samme gælder vidner og pårørende til de implicerede. Ved indsamling og formidling af billedmateriale, herunder amatør billeder, skal der vises hensynsfuldhed og takt.
4. Der bør opretholdes en klar skillelinje mellem annoncering og redaktionelt indhold. Tekst, lyd og billeder foranlediget af direkte eller indirekte kommercielle interesser bør kun bringes, hvis et klart journalistisk kriterium taler for offentliggørelse.
5. Der bør udvises særligt hensyn over for børn og andre personer, som ikke kan ventes at være klar over virkningerne af deres udtalelser eller anden medvirken. Ved offentliggørelse af interview eller lignende bør forældresamtykke indhentes, når emnets karakter og den mindreåriges alder taler herfor.
6. Ved indsamling eller offentliggørelse af information bør andres tillid, følelser, uvidenhed, manglende erfaring eller svigtende herredømme ikke udnyttes.
7. Offentliggørelse af skjulte optagelser bør kun ske, hvis de medvirkende har givet samtykke, eller hvis den samfundsmæssige interesse klart overstiger den enkeltes krav på beskyttelse, og den fornødne journalistiske dokumentation ikke eller kun meget vanskeligt kan skaffes på anden måde.

8. Meddelelser offentliggjort i digitale medier vil ofte være tilgængelige længe efter, at de er publiceret. Efter anmodning til mediet kan tilgængeligheden af sådanne tidligere offentliggjorte, følsomme eller private oplysninger hindres, i det omfang det er muligt og skønnes rimeligt.

C. Retsreportage

1. De under A og B anførte almindelige presseetiske regler gælder også for retsreportagen.
2. Reglerne for retsreportagen gælder også sagernes forberedelse, herunder straffesagers behandling hos politi og anklagemyndighed.
3. Retsreportagen bør være objektiv. På ethvert stadium af sagernes forberedelse og ved behandlingen i retten bør journalisten tilstræbe en kvalitativ ligelig gengivelse af parternes – i straffesager anklagemyndighedens og forsvarrets – synspunkter. En omtale af en straffesag bør følges op med et referat af sagens afslutning, hvad enten denne finder sted i form af tiltalefrafald, frifindelse eller domfældelse.
4. Familiemæssige forhold, race, etnicitet, nationalitet, trosbekendelse, seksuel orientering eller organisationsforhold bør alene nævnes, når det er relevant for sagen.
5. Så længe en straffesag ikke er endeligt afgjort eller bortfaldet, må der ikke offentliggøres meddelelser, der kan lægge hindringer i vejen for sagens opklaring, eller tilkendegivelser om, at en sigtet eller tiltalt er skyldig. Ved omtale af en straffesag skal det klart fremgå, om sigtede/ tiltalte har erklæret sig skyldig eller ikke-skyldig.

6. Der skal i videst muligt omfang følges en klar saglig linje ved afgørelsen af, hvilke sager der omtales, og i hvilke tilfælde navne på de implicerede nævnes. En sigtets eller tiltalts navn eller anden identificering bør udelades, når ingen almen interesse taler for at offentliggøre navnet.
7. Der skal iagttages varsomhed med meddelelser om, at politianmeldelse er indgivet mod en navngiven person. Meddelelser herom bør som regel ikke bringes, før anmeldelse har medført indgriben fra politiets eller anklagemyndighedens side. Dette gælder dog ikke meddelelser, som den anmeldte selv fremdrager, eller hvis det anmeldte forhold i forvejen er kendt i videre kredse eller har væsentlig almen interesse, eller det efter de foreliggende omstændigheder må antages, at anmeldelsen er solidt underbygget.
8. En sigtet, tiltalt eller domfældt person bør forskånes for at få fremdraget pågældendes tidligere straffedom, hvis den er uden betydning for de forhold, vedkommende nu er sigtet, tiltalt eller dømt for. I anden

Billeder og illustrationer krediteres fotograf Rie Neuchs og Pressenævnets egne fotografer. Rettigheder tilhører Pressenævnet.